

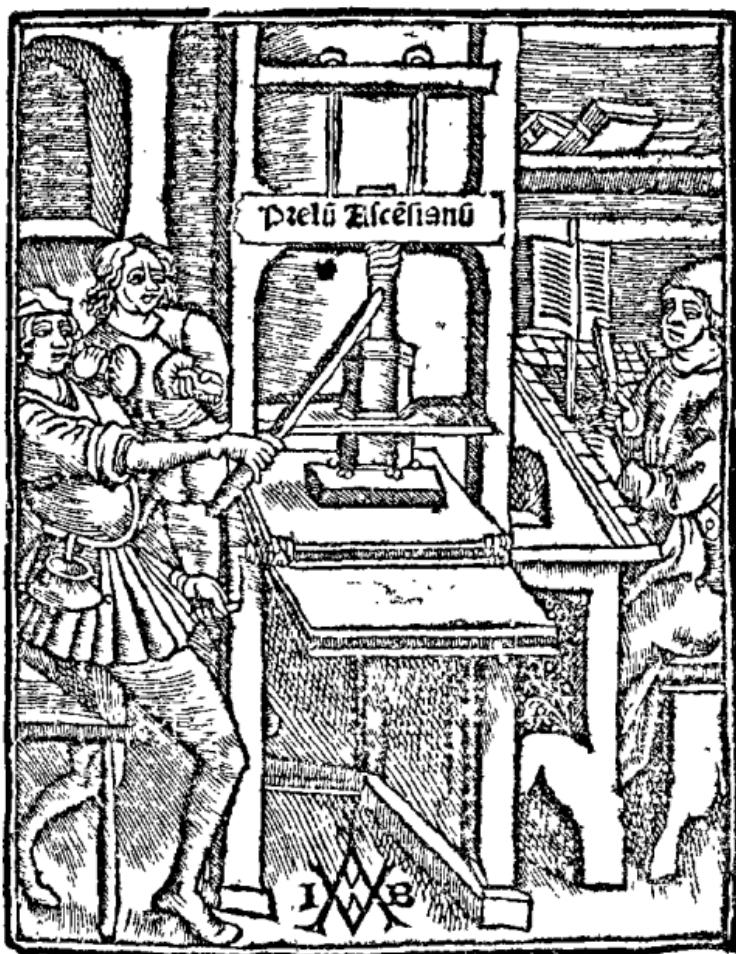
Les Bibliothèques Virtuelles Humanistes

Extrait de la convention établie avec les établissements partenaires :

- ces établissements autorisent la numérisation des ouvrages dont ils sont dépositaires (fonds d'Etat ou autres) sous réserve du respect des conditions de conservation et de manipulation des documents anciens ou fragiles. Ils en conservent la propriété et le copyright, et les images résultant de la numérisation seront dûment référencées.
- le travail effectué par les laboratoires étant considéré comme une « œuvre » (numérisation, traitement des images, description des ouvrages, constitution de la base de données, gestion technique et administrative du serveur), il relève aussi du droit de la propriété intellectuelle et toute utilisation ou reproduction est soumise à autorisation.
- toute utilisation commerciale restera soumise à autorisation particulière demandée par l'éditeur aux établissements détenteurs des droits (que ce soit pour un ouvrage édité sur papier ou une autre base de données).
- les bases de données sont déposées auprès des services juridiques compétents.

Copyright - © Bibliothèques Virtuelles Humanistes

Fratris Hieronymi Sauonarole de
Ferrariis ordinis predicatorum expositio in psalmos
Miserere mei de^r. Qui regis israel Et tri^s vers^r psal
mi In te domine speravi.

Expositio ad serere:

Baueredi. Patris. f. Hieronymi Sauonarole de ferraria ordinis predicatorum expositio in psalmu. L. duxerat in vinculis.

Felix ego omnium auxilio destitutus.
Qui celum terram offendit. Quo ibo: quo
me vta: Ad quem fugi: quod me miserebi
tur: Ad celum oculos lauare non audeo: quia
ei gravioriter peccavi. in terra refugium non inuenio: quod rei
scandalum fui. quid igitur faciam: desperabo: absit. mi-
sericors est deus. pius est saluator meus. solus igitur de-
us refugium meum: ipse non despiciet opus suum: non repel-
let imaginem suam. Ad te igitur pessime deus tristis ac ines-
iens venio: quam tu solus spes mea: tu solus refugium
meum. Quid autem dicatur tibi cum oculos leuare non audeas.
Herba doloris effundam: Misericordiam tuam im-
plorabo: Dicam.

Miserere mei deus secundum mag-
niam misericordiam tuam.

Deus qui lucem habitas inaccessibilem
Deus absconditus quod oculis corporis videris non potes:
nec intellectu creato comprehendendi. nec lingua hominis (seu
angelorum) explicari. Deus meus te in comprehendibilius
quero: te ineffabilem inuoco). Quicquid es qui ubique
es. Scio enim te suministrare rem: Si tamen res: et non po-
tius omnium rerum causa: si tamen et causa: non. non inuenio
nomen quo tuam ineffabilem maiestatem nominare queam
Deus inquam qui es quicquid in te est. Tu es enim ipsa
sapientia tua: bonitas tua: potestitia tua: et summa fe-
licitas tua. Cum itaque sis misericors quid es nisi ipsa
misericordia: quod autem suz ego nisi ipsa miseria: ecce ergo omnia

a.ij.

Expositio Et secundum

deus ecce miseria corā te: qd facies o mīa: certe op⁹
tuū. Nunquid poteris recedere a natura tua? Et qd
opus tuū: miseriā tollere: hoīes miseris subleuare.
Ergo Miserere mei de⁹. Deus inquā mīa tolle mise
riā mīā: tolle pctā mea: q nūc sūt summa iniūia mea
Subleuame miser⁹: oñde in me op⁹ tuū: exerce ī me
xtutē tuā Abyssus abyssuz inuocat. abyssus misericō
uocat abyssū mīe. Abyssus pctōrū inuocat abyssum
grārū. Maior est abyssus mīe q abyssus misericō. Ab
sorbeat q abyss⁹ abyssū. Absorbeat abyssus mīe aby
sus mīserie. Miserere mei de⁹ fin magna mīaz tuā
nō fm mīam hoīm: q pua est. s̄ fm tuā: q magna est q
im mīsa est: q incōprehēsibilis est: q oīa pctā ī mīsu⁹
excedit. Secūdū illā magna mīaz tuā: q sic dilexisti
mūdū: vt filiū tuū vnigenitū dares. Que maior mīa
esse pōt: q maior charitas? Quis desperare pōt: q
nō p̄fidere? De⁹ fact⁹ est hō: t pro hoībus crucifixus
est. Miserere g de⁹ fm hāc mīam tuā. Qua filiū tuū
pro nobis tradidisti: qua p̄ ipm pctā mūdī abstulisti:
qua per crucēi⁹ oēs hoīes illuminasti qua ea q̄ cē
lis t q̄ in terris p̄ ipm instaurasti. Lava me dñe ī san
guine ei⁹. Illumina me in hūilitate ei⁹: instaura me
resurrectiōe ei⁹. Miserere mei deo. Nō fm pua mīam
tuā. Parua emī mīa tua est cū hoīes a corporib⁹ mi
seris subleuas. Magna aut qn pctā dimitte: t hoīes
p grāz tuā sup altitudinē terre sustollis. Ita dñe mi
serere mei fm hāc magna mīaz tuā vt me ad tc quer
tas: vt pctā mea deleas vt p grām tuā me iustifices.
**Et secundū multitudinē miserationum
tuarum dele iniquitatem meam:**
Mīa tua dñe est abundantia pietatis tue: qua mīe

Expositio Et secūdūmul.

ros picrespicis. Miserationes aut̄ tue sunt opera et processus m̄ie tue. Venit maria magdalena ad p̄des tuos bone Iesu lachrymis eos lauit: capillis abstersit indulsist̄ ei ⁊ in pacem remisisti: hic vnam iheratio tua dñe. Petrus negauit ⁊ cū iuramento de testatus est te. resperisti cū: amare fleuit indulsist̄ ei. Et principem apostolorū eū cōfirmasti: hec iterum miseratione tua dñe. Latro in cruce vnicō verbo salutatus est. Paulus in p̄secutionis feruore vocat⁹ statiz sp̄sancto repletus est. H̄e sunt miserationes tue domine. Deficiet me t̄ps si om̄es miserationes tuas numerare vellē. Quo c̄m iusti tot miserationes? Nullus gloriarī pot̄ in semetiō. Vniciāt oēs iusti sive ē celo sive in terra. ⁊ interrogem⁹ eos corā te. Eñ in virtute sua salui facti sint: certe oēs uno corde uno ore respō debūt. Non nobis dñc nō nob̄: s̄z nō tuo da gloriam: sup̄ insa tua. ⁊ vītate tua. Accēm in gladio suo possede rūt terram: ⁊ brachiū eorū nō saluauit eos: s̄z dextera tua ⁊ brachiū tuū. Et illuminatio vult⁹ tui: qm̄i cōplacuisti ī eis. i. nō ex merit⁹ eorū: nō ex opib⁹ saluat̄ sūt. Ne q̄s glori possit: s̄z quita placitū ē corāte qđ t̄ exp̄ si de se p̄pheta dixit. Cū ait saluū inefecit: qm̄i voluit me. Cū itaq̄ tu sis idē de⁹. ap̄d quē nō ē trāmutatione vicissitudis obūbratio: ⁊ nos creature tue sic ⁊ p̄es nr̄i. q̄ ex occupat̄ia natūrāt̄ p̄ctōres siēt̄ nos vniusq; sit mediator dei ⁊ hoīm xp̄s iesus. q̄ manet in eternū: Cur miserationes tuas nō effūdis sup̄ nos. quē admodū ⁊ effudisti sup̄ p̄es nr̄os? an oblit⁹ es nr̄i? annos soli p̄ctōres? an nō p̄ nob̄ mortu⁹ est xp̄s. Eñ nulle amplius susp̄unt m̄se: Dñe deus nr̄ te rogo te obsecro. Oele iniquitatem meam fīm multitudinez miserationum tuarū. Hā multe et infinite sunt mise

a.iiij.

Expositio Amplius la:

rationes tue. Una mihi sufficit: vt videlicet fin multitudinem miserationum tuarum deleas iniquitatem meam: vt sicut innumerabiles preciosos traxisti suscepisti et iustos reddidisti: Ita me trahere: suscipe et iustum per gratiam tuam reddere digneris. fin ergo multitudinem miserationum tuarum. (Dele iniqtatem meam.) Absterge cor meum: vt omni iniqtate deicta ac oī immundicia expulsa fiat sicut tabula mundata: in qua digitus dei legem charitatis scribat: cumque habitare nulla potest iniqitas. Amplius laua me ab iniqitate mea: et a peccato meo mundata me.

Fateor domine semel delesti iniqitatem meam. Delesti iterum: lauisti me nullies. Adhuc clava me ab iniqitate mea: quiterum cecidi. Numquid ad certum numerum peccatorum homini pretiorum? Qui petro interrogatus: quoties peccabit in me fratres meus et dimittantur? septies? Rendisti non dico tibi septies: sed et septuagies septies numerum finitum, per infinitum accipies. Numquid ergo indulgentia supaberis ab hoste? Nonne maior deus hostis? nonne melior hostis? quoniam deus magnus dominus: universalis sanitatis: oī hostium est firmus: sol deus bonus: oī autem hostis maior nonne tu dixisti. Quacumque die igemuerit pretor: oī si figura tu ei non recordabor: ecce ego pretor: ingemisco: quod corrupte sunt cicatrices mee a facie insipientie mee. Misericordia sum et curuatus sum usque in fine. Tota die contristatus ingredior ad te. Afflictus sum et humiliatus sum valde rugio a gemitu cordis: domine ait te omne desiderium meum et curuatum est in me dereliquit me virtus mea et lumen oculorum meorum et ipsi non est mecum. Cur ergo domino de

Quoniam iniquitatē

Ies iniquitatem meam. Et si iam delesti eam. Secundum inul.m.tu.am.la.me.ab in.m.adhuc em̄ imperfecte mundatus sum: p̄fice opus tuum. Tolle, culpam vniuersam: tolle reatum: adauge lumen: accende cor meum charitate tua expelle timorem q̄r p̄fecta charitas foras mittit timorem: amor mundi amor carnis: amor glorie: amor p̄prium pro rōs a me recedat. Empli⁹ (t̄ magis ac magis) (Liquabis me ab iniquitate mea) qua contra proximū peccavi. ET. A. p̄. M. quo deum offendī. **M A I H D A M E** Ut nō solū cul pā et reatum: sed etiā pctōrū somitē de leas **L E A D I B J S M E**. Inquā aqua grārū tuarū. Aquā de qua qui biberit: non sitiet in eternū. Sed sicut in eo fons aquae salientis in vitam eternam. Laua me aqua la chymarū mearū: laua me aqua scripturarū tuarum ut inter eos cōnumerari valēā. Quib⁹ dixisti iā vos mundi estis propter sermonem meum.

Quoniam iniquitatē meam ego cognosco et peccatum meum cōtra me est semp.

Quis enim ex intuitu misericordie tue. et miserationi tuarū dñe fiducialiter ad te cōfugiā: Nō tñvēio si cut phariseus. q̄ sc̄tūs apud se orabat: s̄mo sc̄ipm laudabat: et p̄ximū suū despiciebat: s̄z sicut publicanus q̄ nec audebat ad celū oculos leuare (Q. C. O. m. c. co) Nū em̄ pctā mea p̄sonō audeo sursum ocl̄os leuare: sed cū publicano humiliat⁹ dico. De⁹ p̄piti⁹ esto mihi pctōrū: nā iter spē et metū aia mea fluctuat et mō timore pctōrū: q̄ in me cognosco despero. Modo spe misericordie tue subleuor. Uerū q̄r maior est misericordia tua: q̄ mi seria mea: semp in te dñe sperabo. et misericordias tuas in eternū cantabo. Scio em̄ q̄ non vis mortē pctō.

a iiiij.

Expositio Libi soli.

ris sed vt cōuertatur sed vt iniuitatem suam cogno
scat: sed vt peccatum deserat et ad te veniat: et viuat
Deus meus da mihi vt p te viuam. Q[uod] A[ve] O[ur]i. m.e.
cog. Scio enim q[uod] grauis sit q[uod] multa q[uod] pniciosa H[oc]
ignoro eā. non abscōdo sed eam ante oculos sūsto vt
lauē eam lachrimis: vt confitear aduersum me iniu
stiti am meam domino: nam (E[go] T[unc] pecca) me. quo sup
be contra te egī (L[ord] O[ur] A[ve] tra me. ē.s.) Ideo cōtra me q[uod]
contra te peccauī. Vere contra me q[uod] cōtra animam
meā: q[uod] ante iudicem semp me accusat: q[uod] t[ame]n vbiq[ue] me
vānat: t[ame]n adeo cōtra me vt sit semp corā me opponēs
se mihi. ne ad te mea trāscat oratio: vt a me tollat mi
sericordiā tuā: vt eā ipediat ne ad me transire possit
H[oc] cōtre misco: ideo ingemisco: iō misericordiā tuā i[te]r
ploro: sicut g[ener] dñe tu r[ati]nā h[ab]i donasti cognoscere i[te]r quita
tē meā: et flere peccatū meū: ita p[ro]fice cōtritionē meā
i[te]r pl[an]e confessionē meā. p[ro]duc ad finē satisfactionē meā
O[ur] eccl[esi] datū optimū. Et omne donum perfectum
desursum est descendens a te patre lumen.

Tibi soli peccauī et malum coram te feci
vt iustificeris in sermonibus tuis t[ame]n vir
cas cum iudicaris.

Mihi tibi soli peccauī: q[uod] mihi p[ro]cepisti vt diligere te
p[ro]te[ct] te. creaturarū amore ad te referre. Ego autē dilexi
creatūrā mag[is]: q[uod] te diligēs eā p[ro] se. Quid autē pecca
renisi amore iherere creature p[ro] se: qd autē hoc nisi fa
cere p[ro]tra te: certe q[uod] amat creatūrā p[ro] se: facit creatū
rā D[omi]nū suū. ego itaq[ue] tibi soli peccauī. q[uod] creatūrā de
um meū p[ro]stitui: abieci ergo te t[ame]n tibi soli iuriā feci.
H[oc] d[omi]nū p[ro]tra aliquā creatūrā peccauī si finē meū i[te]r
creata p[ro]stitui: q[uod] nō mihi p[ro]ceptū fuit. vt aliquā crea

Libi soli

turā diligere psc. Si em̄ mihi mādasses: vt angelū so-
lū propter se amarē ego pecuniam, ppter se dilixis-
sem vtiq̄ angelo peccarem: at tu cum solus diligēd^o
pter te sis t creature amāda sit in te: et ad te: equi-
dē tibi soli peccaui qñ ppter se creaturā amauī. s̄ qd
deterritus est. **E**L ma.co.t.f. Nō em̄ erubui peccare co-
rā te. **D**eus quot peccata commissi corā te: quenul-
lo pacto coram hominib^{us} ppetrassem: immo qnul-
lo mō hoīes scire voluissē timui magis homies q̄ te
qr̄ cec^o erā t cecitatē amabam: iō nec videbā: nec cō-
siderabā te: ocl̄os solū carnis habebā: iō solū hoīes:
qui caro sunt. t cernebā. eosq̄ timebam. **T**erū tu oīa
peccata mea intuebaris. t enumerabas ea: ideo nec
ea celare tibi: nec tergiuersari: nec fugere a facie tua
potero. **Q**uo ibo a spiritu tuo: t quo a facie tua fugi-
am. qd igitur faciā: quo me vertā: quē sueniā defen-
sorē quē obsecro: nisi te deus meus? **Q**uis adeo bo-
n^o? quis ita pi^o? q̄s tam misericors? q̄ pietate oēs cre-
aturas incōprehēsibiliter supas: tibi em̄ propriū est
misereri t parcere: q̄ omnipotentiam tuā maxime p-
cendo t miserādo manif:stas. **F**ateor domine tibi so-
li peccaui t malū corā te feci: misererere mei t oīpoten-
tiam tuam manifesta in me. **A**L iustifice. in ser. tuis
Nā tu dixisti non veni vocare iustos: sed petōres ad
penitentiam: iustificare domine in sermonib^{us} tuis **I**o-
ca me. suscipe me: da mihi agere fructū dignū penitē-
tie. propter hoc em̄ crucifixus es. ppter ea mortuus
es. t sepultus. **D**ixisti etiā cū exultat^o furo a terra:
oīa trahā ad meipsū. iustificare i sermonib^{us} tuis. tra-
hemē post te. currem^o i odorē vnguētorū tuorū. **D**ixi
sti iterū reite ad me oēs. q̄ laborat^o. t onerati est^o. t e-
goreñciā vos. **E**cce yeo ad te onus^o pctis: laborās

Expositio Ecce em in:

vie ac nocte i gēitu cordis mei . refice me dñe : vt iustissi
ceris i sermoib⁹ tuis. ET IIA. LAM JES. Nam
multi dicūt nō est salus illi a deo eius : de⁹ dereliquit
eum: vince dñe istos: cum iudicaris ab eis: ne me dere
linquas vsquequaq; da mihi m̄iam et salutē: et victi
sunt. Biunt em q; mei nō misereberis: q; me p̄cicies
a facie tua: q; me ampli⁹ non suspicies: ita iudicaris
ab hoībus: ita de te loquuntur hoīes: hec sunt eorū iu-
dicia: sed tu pius: tu misericors miserere mei: et vince
eorū iudicia: ostēde in mem̄iam tuā: laudes in mc pie-
tas tua: fac me vñū de vassis inse tne. ET JES. In
sermonib⁹ tuis et vincas cū iudicaris. Te em hoīes
iudicant rigidum: et seuerū: vince tua pietate et dulce-
dine iudiciū eoz: vt discat hoīes pctōibus misereri
et accendantur delinquentes ad penitentiam vidē-
tes in mc pietate et dulcedinem tuam.

Ecce em in iniquitatibus cōceptus sum:
et in peccatis concepit me mater mea.

Nec respicias dñe grauitatē pctōū meorū: ne cōside-
res multitudinē sed agnosce figmētū tuū: recordare
qm̄ puluis sum: et oīs caro fensū. ELL. E. in iniqu.
con. sum et in pec. con. me m̄f mea. Mater inquā car-
nalis ex cōcnipiscientia me concepit: et in ea pctōm ori-
ginale cōtraxi. quid autē ē pctōm originale nisi priua-
tio iustitie originalis et rectitudinis totius hoīs? ideo
hō cōceptus et natus in hmōi peccato Totus obli-
quus est: totus curuus: caro cōcupiscit aduersus spiz-
ritum. ratio debilis est: volūtas infirma. hōfragilis
et similis vanitati sensus decipiunt eum: imaginatio
fallit: ignorātia dicit eum p̄niuum: infinita habet
obstacula: que ip̄m a bono retrahūt et ad malū impel-

Expositio Ecce enim ve:

Iunt p̄ctm̄ itaq̄ origīnale radix est oīm̄ p̄ctōrum̄: fo-
mes oīm̄ iniquitatū: quis em̄ in quolibet hōlē ex na-
tura sua sit vñū: & tute tñ est oīa p̄cta. Quides itaq̄ do-
mine quid sum: t vnde sum: in peccato enī originali
qđ oēs iniquitates & oīa p̄cta cōtinet cōcept' sum: t
ineo concepit me mater mea. In p̄ctis ego totus na-
tus: & laqueis vndiq̄ circundatus quō effugere po-
tero: non em̄ qđ volo bonū hoc ago: sed qđ nolo ma-
lū hoc facio: qr inuenio aliā legē in membris meis re-
pugnantē legi mentis mee & captiuantē me in lege
peccati & mortis. Eo itaq̄ magis pietas tua me sub-
leuct: quome fragili orē & tot laq̄is circūdatū intue&
Quis em̄ nō misereat infirmo: quis nō cōpatiat lá-
guido? Veni veni dulcis: samaritane: & vulneratum
semiuñū subleua: vulnera mea cura: vinū et oleū in-
fundē: pone me sup iumentū tuū: duci in stabulū: com-
mēda me stabulario: profer duos denarios: et diceat.
Quicqd superogaueris: ego cū rediero reddā tibi.
**Ecce enim veritatē dilexisti īcerta & occul-
ta sapiētie tue manifestasti mihi.**

Veni dulcissime samaritane. Ecce n. veritatē dilexi-
sti. Veritatē inq̄ p̄missionuz quas hūano gñi fecisti
eas nimis vilexisti: qr eas fecisti: & fūasti. Hā tuum
diligere ip̄m est bñfacere in teipso nā immutabilē es
nec sic nos mō amas: mō nō amas vt actus tuc vile-
ctionis transeat & redeat. Sed tu es totus amor qui
nunq̄ mutat. De' em̄ charitas est. tuū itaq̄ diligere
creatūra est: ci bñfaceret: & quib⁹ meli⁹ facis hos ma-
gis diligis. Quid est ergo tuū diligere & itatem: ni-
si facere & seruare & itatē? Abrahē p̄misisti filiū cūm

Expositio

iā esset senex et Sarra steriliſ t̄ vetula. pmissionem
ſeruasti:qr veritatē dilexisti. Filiiſ israel terrā fluen-
tē lac t̄ mel ſpondiſti: t̄ tandem tradidiſti. qr verita-
tem dilexisti. David pollicit̄ es dicēs. De fructu vē-
tris tui ponā ſup ſedē tuā. fctū eſt qr veritatē dilexi-
ſti. Innumerabiles fuere pmissiōes tue in quib⁹ ſem
per fideliſ fuisti. quarc ſemp fideliſ fuisti: qr verita-
tē dilexisti. Pdctōub⁹ ad te pſugiētib⁹ veniā t̄ grām
pmiſiſti: t̄ neminē vñq̄ fraudaſti: qr xitātē dilexisti.
Filius ille pdigus: q̄ abiſt in regionē lōginquā t̄ diſ-
ſipauit vniuersam ſubſtantia ſuā viuendo luxurioſe
ad ſe reuersus venit ad te dicēs. Pater peccauis ce-
lū: t̄ corā te iā non ſum dignus vocari filius tuus: fac
me ſicut vñū de mercenarijs tuis cū ad huc lōge eſſet
oculis tue pietatis intuit̄ es cū: occurriſti ei: cecidi
ſtuſup collū ciuſ. t̄ oſculat̄ es eū. ptulisti ſtolā pma:
annulū in manu ciuſ. t̄ calciamēta in pedes ei posu-
iſti: vitulū ſaginatū occidiſti: Totā domū letiſiſti:
dicēs: letemur: repulemur qr hic fili⁹ me⁹ mortu⁹ ſue-
rat t̄ reuixit: t̄ perierat t̄ inuēt⁹ eſt. Cur hec dñe de⁹?
nēpe qr veritatē dilexisti: diligē ergo p̄ mifcordiaꝝ
hāc veritatē in me: qui ad tercueror de regiōe lōgin-
qua. occurre mihi t̄ oſculū oris tui da. redde pma or-
namenta: trahe me ī domū tuā: occide vitulū ſagina-
tū. vt in me letenſ ſp̄ ſalib⁹. Mō dñe mihi ſoli (nō culto)
dies hāc veritatē. ſi iniquitates obſeruaueris domi-
ne dñe quis ſuſtincbit: Evidē non obſeruabis iniq-
uitates: qr veritatē dilexisti. Dilexisti quidē immenso
amore: q̄ ſ nāq̄ eſt xitas quā dilexisti: Mōne fili⁹ tu⁹
q̄ dixit: ego ſum via xitas t̄ vita: ip̄e em̄ ēxitas a q̄
oī ſ xitas ī celo t̄ in terra noīas: hāc i gī ſ dilexisti. t̄

Expositio Asperges

ea sola tibi cōplacuisti. et qdē ē qdī easola tibi cōpla-
cuisti. qz eā solā sine macula iuenisti et p̄pctōib⁹ eaz
mōrīvoluisti. custodi ḡ de⁹ hāc vītātē Ecce ego p̄ctōr
mag⁹: si q̄ tu custodies eā cui tu iđulgeas p̄ctā mul-
ta q̄ sanguīne xp̄i tui abluas: quā p̄ passionē eius redi-
mas. Cur dñe hāc de filio tuo notitiā: cur hāc de eos
dē tradidisti mihi? Aut maiori afficiar dolorū vidēs
redēptionē meā: et minime attinges eā: absit: s̄ vt in-
telligēs mihi paratā veniā apphēdā illā p̄ xp̄i grāz
Redine ḡ me dñe nā **M A L E R T A E T O L . S . T .**
M . M . I . At heci p̄a cognitio me adiuuet et ad salutē
p̄ducat: hec p̄fecto nō cognouerūt ph̄i: hec fuit eis
incerta: hecerāt eis penit⁹ occulta: hec aī carnatio
nē filij tui: exceptis paucis: q̄s tu dilexisti null⁹ hoīz
cognouit. Scrutatores cordis curiosissimi: sapien-
tes dico hui⁹ sc̄lī trās sc̄līn ocl̄os leuauerūt et hāc tu
am sapientiā inuenire nō potuerūt: qz abscōdisti hec
a sapiētib⁹ et prudētib⁹ et reuelasti ea puulis. i. humi-
lib⁹ p̄scatorib⁹ et sc̄tis p̄phetis tuis q̄ eanoū tradi-
derūt. si ḡic̄rta et o.s.t. scripturarūq̄ tuaꝝ manifesta-
sti mihi. Cur frustra ea cognosco: frustra autē cognos-
co illa: si me ad salutē nō p̄ducūt. illā et phoc cum co-
gnouissent deū: nō sicut deū glorifi cauerūt aut ḡras
egerūt sed euauerūt i cogitationib⁹ suis. Dicētes
em̄ se esse sapiētes stulti facti sunt: nū de numero isto
rū me esse patieris: absit. Tu es em̄ ipsa mīa q̄ peni-
tētes nūq̄ deserit: p̄ce ergo dñe p̄ce famulo tuo et iu-
be ih̄m esse i numero puulorū tuorū: vt sc̄cta et occul-
ta sapiētie tue q̄ manifestasti ei ducāt eū ad fontē sa-
piētie: q̄ est in excelsis: vt lauderis i ope mīe tue quā
feceris cū seruo tuo dñe q̄ nūq̄ deseris sperātē in te.
Asperges me dñi e his opo et mūdabor la-

Expositio Auditui:

uabis me et super niue dealbabor.
Quia domine veritatem dilexisti et incer. et oc. sap. tue. mani. mihi. spem magnam precepi. et fido quod non repelles me a facie tua. sperge me hissopo. et mundabor hissopus est herba humiliis calida et odorifera: quod quid aliud significat: quod filium tuum d. n. iesum christum: quod humiliavit semet ipsum usque ad mortem. mortem autem crucis. quod calore suuuminense charitatis dilexit nos. et lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. quod odore bonitatis et mansuetudinis atque iustitiae totum mundum suavitate repleuit. hoc ergo hissopo. asperges me: quoniam virtutem sanguinis eius effundes super me: quoniam per fidem habitabit christus in me. quoniam per dilectionem eius placitus fuero quoniam humilitatem eius et possessionem iunitabor. Tunc (Deinde) ab omnibus uniuscuius incepit. Tunc (Deinde) me lachrymis meis a christi amore fluentibus. tunc laborabo in genitu meo lauabo per singulas noctes lectum meum lachrymis meis meis. s. m. ri. Tunc ergo lauabis me et (Super) nisi deal. Rix. n. candida est et frigida: Ita perfecto domine si me hissopo asperseris super niuem dealbabor. quod tua maxima luce perfundar quod enim corpalem super tantum. Et peream amore celestium bonorum accessus oes carnis affectus relinquam frigidus ad terrena et ad celestia inflammatus.

Auditui meo dabis gaudium et letitiam et exultabunt ossa humiliata.

Tunc n. domine orabo ad te et mane. i. in initio lucis tue exaudiens vocem meam. Audi quid loquaris in me dominus deus: quoniam loqueris pacem in plebe suam. Dabisque mihi pacem domine: pacem dabis mihi quod in te sperauit (Alioquin dicitur. g. e. l. cum audiam quod audiuit maria. et quid au-

Expositio Auditui.

dixit maria: De illa loquor que fleuit secus pedes tuos: quid igitur hec audiuit: fides tua te saluam fecit: vade in pace. Audiāq; quod audiuit latro: hodie mecum eris in paradiſo. Haudium itaq; mihi erit de remissione peccatorum: leticia de promissione bonorum. Numquid non gaudebo: Et non letabor quando redes indulgentiam pro omnib; peccatis meis? Tunc gustare incipiam quoniam dulcis es domine: tunc dic sciam in celestibus habitare: tunc dicam cum propheta q; magna multitudine dulcedinis tue domine quam abscondisti timentibus te. tūc gaudebo et letabor (Et exul.os humi) Quid sunt ossa que carnē sustinēt: nisi animeraſialis vires: que carnis mee fragilitatem portant: ne in omnia vitia fluat. Ne totus homo efficiatur caro. penitusq; tabescat: ossa ergo hechumiſatas sunt quia nimis debilitata est ratio: et voluntas ad malum valde prona. Nam iam non caro obedit rationi sed ratio carni. virtus resistere non possum. quod ossa mea humiliata sunt. Et quare humiliata quia reliquerunt te fontem aque viue. Et foderunt sibi cisternas dissipatas que continere nō valent aquas: quia gratia tua non sunt replete: sine qua nemo potest bene viuere: sine te. n. nihil possimus facere. Cōfidebat in virtute sua: q; non erat virtus: ideo defecerunt istud titia sua. veniat ergo virtus tua dominus: et exultabit ossa humiliata. Veniat gratia tua: veniat fides que per dilectionē operatur. Veniant virtutes et dona et exultabunt ossa humiliata: exultabit quippe ratio: letabit memor: gaudebit voluntas: nimirum exultabunt quia extra se salient. Dū ad bona opera prodibunt. virtute magna exercebuntur in eis: nec deficiant: sed tecumante ad finem usq; perducent.

Expositio Auerte faciem.

Auerte faciem tuam a peccatis meis et omnes iniquitates meas dele.

Cur dñe respicis pctā mea: cur nūeras ea: cur adeo diligenter consideras: nunquid nescis: quia homo tanq̄ flos agri: cur nō respicis potius i faciem chris- tui: heu me miserum. Cur video te mihi iratum: peccavi fateor. Sed tu benignus miserere mei.

A U E R T E f. L. l. p. M. Facies tua cognitio tua ē. Auerte itaq̄ cognitionē tuā a peccatis meis. Nō loquor de cognitione simplicis apprehensionis: qua omnia semper vides. Sed de cognitione approbationis et reprobationis: qua opera iustorum approbas: et peccata impiorum reprobando condēnas. Nolim ea peccata ita cognoscere: vt mihi sputes ea. Sed auerte faciem tuā a peccatis meis. Et per misericordiam tuam deleantur. Respice domine animā quā creasti: respice imaginē tuā quā formasti. Tu em̄ creasti eā ad imaginē tuā: t̄ ego miseri supidiū xi imaginē diaboli. Auerte dñe faciē tuā ab imaginē diaboli vt non irascaris mihi t̄ respice imaginē tuā: vt miserearis mei oī misericors dñe recordare qr̄ Zacheū ascēdētē in arborē sicut oī resperisti: t̄ si domini ei⁹ descēdisti. qđ plane nunq̄ fecisses: si imaginē dia- boli i cor resperisses sed qr̄ imaginē tuā ū eo vidisti cō pass' es ei t̄ salutē ei tribuisti i p̄ male ablata restitu- ere quadruplicata t̄ dimidiū bonorū suorū paupib⁹ erogare p̄misit. Et p̄sequit⁹ ē mīam t̄ salutē ego me totū trado tibi: nihil mihi reseruo tibi sp̄ seruire sin- cero corde p̄mitto: vota mea reddam oīb⁹ dieb⁹ vite mee. Cur ḡdñe ī me quoq̄ nō respic̄ imaginē tuā: At qđ adhuc pctā mea cōsideras: auerte obsecro faciē

Lor mundum.

tuā à p.m. E.L. O. J.M. D.E. Dēs ḡdele. vt nulla re
maneat: scriptū ē em̄ q̄ totā legē seruauerit: si vno aut̄
offēderit: fact⁹ ē vñ re⁹. i. fact⁹ ē re⁹ gehenne que est
pena oīm pctōz q̄ ducūt ad mortē: dele ḡ oēs iniqta-
tes incas: ne vllate offendat: que me oīm reū faciat.
Lor mundum crea in me deus: t spiritū
rectū in noua in visceribus meis.

Hā cor meū dereliquit me: nūq̄ de me cogitat sue sa-
lut; pēit⁹ oblitū: p̄ dcuia vagat̄. pegre pfec̄tū est. Se
quiſ vāitates et oculi ei⁹ i finib⁹ terre. Hoc au ipm̄ et
nō rñdit mihi: abiſt̄: perijt̄ in pctis venūdatū est: qd̄g
vñc quid dicā? L O R. M. L. JAH ME DEUS. Lor
hūile: cor māsuetū: cor pacifīcū: cor benignū: cor piū:
qđ nulli ſerat malū qđ malū p̄ malo nō reddat: ſz p̄
malo bonū: qđ te ſup̄ oſa diligat: te ſp̄ cogitet de te lo-
quat̄ tibi gr̄as agat i hymnis et cāticis spiritualib⁹
delectet̄: i celis cōuerſet̄. Lor tale crea i me de⁹: ex ni-
hilo pducilluc. At quale nō pōt̄ eſc p̄ naturā fiat ta-
le p̄ gratiā: hec em̄ ate ſolo p̄ creationē i aſam venit.
Hec eſt forma cordis mūdi: hec oēs virtutes ſecū tra-
hēs oīa vitia pariter expellit. Lor itaq̄ mūdū p̄ gra-
tia tuā crea i me de⁹. E L S YD J R J. R. JAH U J.
M. Spūs em̄ tu⁹ deducet me in viā rectā: q̄r me a ter-
renis affectibus purgabit et ad celeſtia ſubleuabit
Emās em̄ et amatū ſūt vñū: q̄ ergo amat corpora cor-
pus ē. Qui vñ sp̄m̄ diligat sp̄us eſt. Da mihi sp̄m̄ te
amatē: tc̄s ſummū sp̄m̄ adorantē. Hā spirit⁹ ē deus:
et eos qui adorāt eū i spiritu et veritate oportet ado-
rare. Da sp̄m̄ rectum non que ſua: ſed q̄ tua ſunt q̄rē
tem innoua spiritū rectū in visceribus meis: innoua
quia primū quē mihi dederas pctā mea extinxerūt.

b.

Expositio ne prōuicias:

Do sp̄m nouū qui īnouet: qđ inueteratū est illa z aza,
mea sp̄us ē: rate ita creata. vt ī se recta sit: ex natura
ei sua te sup se amat: t p pf tc oīa desiderat: mā amor
naturalis rect⁹ ē eo q̄ a te ē: s̄z ex praua volūtate sua
ī pctis īueterat⁹ ē: t amore naturalēz tabescere facit
Inuoua ḡhūc sp̄ni: t hūc amore p grāz tuā. Ut recte
īcedat fm naturā suā: īnoua ī visceribz meis vt ī tua
radices ita firmet: vt nūq̄ āpli⁹ possit euelli: īnoua ī
q̄ ī viscerib⁹ meis: vt sp̄ amore celeste me vrat sp̄ me fa
ciat ad te suspirare: te iugis āplecti: t nūq̄ deserere.
Nle prōuicias me a facie tua t spiritū lā
ctum tuum ne auferas a me.

Ecce dñe sto aī facie tuā: vt sueniam īaz tuā: sto ante
bonitatē t beīgnitatē tuā. Expecto gratā rñsionē ne
plūcias me a facie tua p̄fusū: q̄s vnq̄ dñe veit ad te t̄
fus⁹ abscessit. **Q**uis rogauit facie tuā t vacu⁹ abiit:
certe abūdātia pictatiue: t merita supplicū excedit
et vota: pluraq̄ prestas q̄ hoīes desiderare aut intel
ligere possit: a seclō nō ē auditū: q̄ veniētē ad te reic
ter a facie tua p̄fusū. **N**ūq̄ dñe prim⁹ ero a facie tua
p̄iect⁹: **A**n a me vis ūtiū hēre p̄fudēdi veniētes ad
te: illū āpli⁹ nō vis misererit p̄cere: absit. Cananea
te sc̄q̄bat: clamabat vocib⁹ aera ī plebat. Disciplos
tuos ad cōpassionē puocabat. Et tu tacebas ī p̄ se
uerabat pulsās: te adorabat dicēs. Dñe adiuua me.
Et tu nec sic rñdebas. **D**iscipli rogauerūt p̄ ea dicē
tes: dimitte eā q̄ clamat p̄ nos: qđ obsecro: qđ dñe
eis rñdisti. eq̄dē q̄ ūani flebat: q̄ frustra laborabat
dixisti ī ūmiss⁹ nisi adoues q̄picerāt dom⁹ is. **Q**uid
hoc audito debuit cananea facere: vt iq̄ de grā quā
desiderabat despare: nec tñ despauit: s̄z p̄fidēs de tua
mla itey atq̄ itey rogabat dicēs: dñe adiuua me: cui

Expositio de proœclis.

Importune sissteti dñc rñdisti. Mō ē bonū tollē panē filiorū tmittere canibꝫ: ac si patent̄ vixisses. Reccede a me. Glos cananei canes est; īmūdi est; idolatre est dona grāꝫ celestiū ad vos nō p̄tinēt: nō debeo ea tolere iudeis deū rex colētibꝫ: t̄ dare vobſ canibꝫ demo nes adoratibꝫ qd nūc facis o cananea! Erubesc iā: trecede: qz irat̄ ē dñs: nō solū tibi: s̄z vnuerse genti tue: qz dñe deꝫ ad hec tuꝫ ba ꝑfossus nō recessisset: qz nō s̄. ibi nūr murass̄: qz nō te crudelē iudicasset: et t̄i hec ipa mulier iōrone p̄stitit spē ū amisit: xba du ranō egrē tulit: nō irata ē: s̄z maḡ hūliata: t̄ in peti tioe p̄sistēs p̄fident̄ dixit: etiā dñe ver̄ ē qđ dicis: sed panēnō peto grāꝫ filioꝫ nō postulo: qz catula ego ū Micas peto: qz cadunt de mēsa filioꝫ tuoꝫ: iōpi mira cul̄ t̄ gratijs abūdet̄: mihi āt hec minimia grā nō ne gef: vt filia mea a demōio liberef: nā t̄ catelli edūt de micis qz cadūt de mēsa dñorū suoy. Ecce q̄ta fides: q̄ta fiducia: q̄ta hūilitas. Jō tu non irat̄ de eiꝫ īportu nitate: s̄z gauisus de illiꝫ x̄tute dixisti. O mulier ma gna ē fides tua: fiat tibi sicutvis. Cur hec scripta sūt dñc deꝫ: vt discam? ī te sperare: vt iōrone pie t̄ hūilit p̄seuerem? qz dare vis: s̄z regnū celoꝫ vim patif: t̄ vi oīeti rapiūt illud. Quelq̄s scripta sūt ad n̄fam do ctriñā scripta sunt: vt p̄pn̄lam t̄ cōsolationē scripta rarū spez habeam?. Ne ḡ p̄iicias me a facie tua dñe: q̄ die nocte qz aī faciē tuā t̄ flens t̄ ciulās sto: non vt me liberes a demonijs oppressiōe corpali: S̄z vt ani mā meā eripiās ab eiꝫ ptāte spirituali: ne me ꝑfudas bone iesu: qz in te solo spo: nō ē mihi sal?: nisi in te dñe Ōs eīn dereliqrūt me. Hā t̄ fr̄es et filij mei abiecea rūt me: viscera mea abomināt me: neminē apliꝫ hēo auditorē pref te. Ne ḡ p̄oœcias inc a facie tua. ET

b.ij.

Expositio Redde mihi le.

S P R I S A T M E A M E. Nemo petiscere dñm iesū nisi i spūctō: itaq; si ego iuoco te dñe iesu hoc facio i spū scō. Si d pctis omīssis doleo: si veniā peto: hoc certe facio i spūctō. Jō te obsecro: spm sanctū tuū ne auferas a me: vt mecu3 sit et mecum laboret. Hā qd orem⁹ sicut optet nescim⁹: s3 spū adiuuat in firmitatē n̄am: et postulat p nobis. i. postulare nos facit gemitib⁹ ienarrabilib⁹. Neq; spm sc̄tū tuū auferas a me: vt me orare doceat: et i labore me adiuuet faciatos me i orōnib⁹: et lachrymis p̄sistere: vt tādē in ueniā grām corā te: et seruā tibi oīb⁹ dieb⁹ vite mee. Redde mihi letitiā salutaris tui: et spiri tu principalī confirma me.

Rē magna peto dñe: qm̄ tu de⁹ magn⁹ dñs et rex ma gnus sup oēs deos. Libi iniuriā facit: q a te pua pe tit. Parua sunt oīa: q trāscūt pua sunt oīa corporia: magna et p̄ciosa spiritualiar. Tolle spm: tolle animā a corpore: qd reinganet nisi stercus: qd nisi puluis et vmbra. Ergo tātum distat īter spm et corp⁹ q̄tū īter corp⁹ et vmbra ei⁹. Qui igit̄ petit a te corpore a pua petit: q̄ xō spūalia magia pfecto postulat: maria aut: q̄ tui salutaris letitiā petit. Quid ē ī salutare tuū nisi iesus filius tuus: hic est verus deus et vita e terna. Cur ergo a te patre īmēso et liberalissimo: hoc salutare nō petā: quē p̄ me sup lignū tradidisti. Tu cū mihi obtulisti quare petere ip̄ni erubescā: Maxi mum et lñitū munus est et nō sum ego tāto munere dignus. te th̄ decet tā magna dare. propter hanc ita q̄ ieffabile pictatē audco ad te fiducialis accedere et salutaris tui letitiā petere. Hā si a p̄fē carnis sue petierit q̄spīā fili⁹ piscē: nūqd porriget ei serpētē: et si petierit ouū nūquid dabit ei scorpionē: et si petierit

Expositio Redde mihi leticiā

panē nūqđ dabit ci lapidē: Si ḡ patres carnales cū
mali sint ḡ peccatores Morūt bona eis a te data da-
re filijs suis: quāto magis tu pater celestis qui pē-
sētiā bon⁹ es dabis sp̄n bonū petētib⁹ te? Ecce fili⁹
tu⁹ de regione lōginqua: reuersus dolēs ḡ penitens
petit a te pīscē fidei (sicut enī pīscis latitat sub aq̄s:
ita fides ē de his q̄ nō vidēt). Petit dico fidē verā. vt
Ieteſ in salutari tuo. nūqđ porriges ei serpētē: Mun-
quid dabis ei ūidelitatis venena de touuoſo ḡ anti-
quo ſerpēte diabolo pīſcētia? peto a te dñe ouum
ſpei: vt ſicut ex ouo ſperat pullus: ita ex ſpe ad viſio-
nē ſalutari ſui mihi venire ȝcedas: vt de ipa ſpe e-
gredię viſio q̄ſi pull⁹ de ouo. peto ouū ſpei: vt iteri
ſpe ipa ſublieuet aīa mea ihaclachūmaz valle. Et le-
teſ iſalutari tuo: nūqđ dabis mihi desperatiōis ſcor-
pionēvt ſicut ſcorpio iſextremitate caude h̄z venenū
ita et iextreō vite mec reſerue pctim: blādiarq̄ mihi
in illeccbr; mūdū: ſicut ſcorpio iſ facie blādiri videtur
Peto etiā a te panē charitatis xp̄i. q̄ ſe ſicut panis
ofb⁹ cōmunicat: vt ſp̄ gaudeā iſalutari tuo nunqđ
lapidēdā mihi: hoc ē cordis duritiā: abſit. Cur ita
q̄ diffidā pete: ḡ impetrare magna a te dñe? q̄ me ſe-
curas ḡ ſuitas ad petēdū ḡ pulsandū vſq̄ ad ſportu-
nitatē? Quid xo tibi gratū magis ḡ mihi ſalubrius
pete poſſū q̄v̄ reddas mihi leticiā ſalutaris ſui. Jā
gustaui q̄ dulcis ſit dñs: q̄ leue ḡ ſuaue ſit onus eius
Memorſū quāta pace: quāta aī trā q̄llitate fruebar
q̄nī dño gaudebā. t exultabā i deo i c̄ſu meo: nūc
magis doleo q̄ ſcio qđ pdidi Scio q̄ maximā bona
amisi: iō ſportune clamo redde mi. leti. ſalutaris ſui:
Redde qđ pp̄ter pctā mea mihi abstulisti: redde qđ
mea culpa pdidi. redde obſecro p̄merita ei⁹: q̄ ſemp
b. iiij.

Expositio Reddemisi letitiā

stat ad dexterā tuā: t̄ inf̄pellat p̄ nob̄: vt p̄ ip̄m s̄etiā
te mihi placatū: vt sit signaculū sup̄ cor meū: vt dicā
cū ap̄lo: xpo p̄fixus sū cruci. viuo aut̄ iā nō ego: viuit
x̄o s̄ me x̄ps. Uer̄ q̄ magna ē fragilitas mea. S̄ p̄
ritu p̄ui. cō. me. At null̄ perturbatiōib⁹ a x̄p̄ separari
valeā. null̄ terrouib⁹ a te recedere: nullis cruciatib⁹ ī
firmari. Nō em̄ x̄t̄ m̄ca rāta ē vt pugnare possit cuz
antiq̄ serpēte t̄ ei p̄ualere. Petrus me docuit quāta
sit s̄firmitas n̄r̄a: īp̄e vidit te dñe iesu: t̄ tecū familiā
rissime cōuersat⁹ ē: gloriā tuā ī mōte gustauit q̄n trās
figurat⁹ es: Uocē p̄ris audiuit. Mira opa tua ocul⁹
suis p̄spexit. Īp̄e q̄z x̄tute tua miracula plura fecit.
sup̄ aq̄s pedib⁹ ambulauit: x̄ba tua tā potētia tam
suauia q̄tide audiuit. Feruētissime fidic̄e videbat: di
cebatq̄ se paratū tecū: t̄ in carcerē et ī mortē ire. t̄ cū
negationem ipsius dēnsiciāres ei: mō tibi credebat: ī
x̄tute sua cōfidebat. Magis sibi hoī: q̄z tibi deofidez
adhibebat. At cū ancilla dixit entu de illis es: illico
terrī negauit. Venit alia ancilla t̄ dixit: vere tu ex
ill̄es. Iter̄ negauit: nō potuit corā muliercula stare
quō stetisset corā regib⁹ t̄ tyranis: t̄ cū itez ab astāti
bus interrogaret: t̄ accusaret: cepit iurare: t̄ detestari
q̄r nō nouisset te. Quid putas dicebat: arbitror q̄ p̄
deū t̄ plegē moy si iurabat q̄ te nō nouerat: t̄ detesta
bat dices. Putat̄ vos me discipulū esse hui⁹ samari
tani: seductoris: ac deimoniaci: q̄n̄am legē destru
xit: ego discipul⁹ sū moy si: hūc aut̄ nescio vñ s̄it. Deo
gr̄as q̄r cessauit interrogatio: si ei nō cessasset interrog
atio: nec qdē cessasset negatio. Mille interrogatōes mil
le fuisset negotiōes: i no in mille piuria: t̄ detestatiōes.
S̄ he interrogatiōes fuerūt x̄ba. Quid rogo si iudei
venissēt ad x̄bera: nihil certe petr⁹ reliq̄sset q̄ sc̄ p̄ ne
gatōes: t̄ piuria: detestatiōes: ac blasphemias d̄ma

Docebo iniquos.

mb' eoz explicuisset. Tu autem pie domine resperisti eum et statim per te suum cognouit nec tamen auctoritate mediū presumere. Et conteri testium dei certe: quod non dum affirmatur erat veritate. ex alto illa perculdubio iterum negasset. si flagellis ibi per patavidi sibi iusti maturiore pessilio egressus est foras et fleuit amare. Tu vero post resurrectionem tuam appuistie ei postulatorum eius: nihilominus latebat perpetuum inuidos. vidit te in celum tamquam glorie ascendetem: et angelorum visionem separationem fortitudinis nec tamen adhuc in publicum prodire audebat. Experiencia quod precepit dicerat fragilitatem suam: probauerat virmitatem: id est expectabat proximissimum spem suam. Venerabatur plenius gratia pectus eius: tunc prodixit: tunc loquitur capitulo: tunc Christus te magna testimoniis resurrectionis tue reddidit: tunc principes sacerdotum et reges non tenuerunt gloriam ab aliis in tribulationibus Crucifixorum persumus deliciis amplexabantur. Itaque dominus spiritus proximi cor mei ut iugiter perinaneat in letitia salutaris tui: alioquin contra tot bella persistere non possum: caro percupitur aduersus spiritum: mundus vobis me perimit. diabolus non dormit: dannata virtutem spiritus tui: ut cadant a latere meo mille et decem milia a dextris meis: ut sum fidelis et fortis testis fidei tue. Si enim petrus quem tot miseribus et gratiis donaueras: ita miserabilitate occidit: quod ego dominus quod facere: quod nec te in carne vidi: nec gloria tua in morte gustavi: nec miracula tua consideravi. Quin si non opera tua mirifica vix a longe intellexi: tuaque vocem nunc audiri: sed spectis semper perfui. Spiritus itaque principaliter confirmans me: ut si tuo obsecro perseverare valeam et dare pro te animam meam.

Docebo iniquos vias tuas: et impium ad te conuertetur.

Nec hoc dominus teneritati ascribas: si docere cupio sed quis vias tuas: Nec enim quis famis et in vicissim: sed quis docere cupio: sed si reddiderit mihi letitiam. SAL. tui. Si me spiritu principaliter firmaverit: si me liberum misericordia. **huius,**

Docebo iniquos.

docebo siq̄s vias tuas. Nō em̄ hoc ē tibi difficile: q̄ de lapidib̄z potes suscitare filios abrahe Recptā p̄nt obstare tibi: si voluer̄s hoc facere: qn̄ imo vbi abū dāuit pct̄m supabūdāquit t ḡra: Paul⁹ spirās miaꝝ t cedis i disciplos dñi pt̄tē accepit vt si q̄s iueniret viros ac mulieres te seq̄ntes: tuāq̄s fidē cōfītētes: v̄l ctos p̄duceret i hierusalē: ibat ḡ furijs iuect⁹ sicut lu p̄ rapax. vt oues tuas disp̄deret: raperet: ct occide ret: dū ḡ eēt i via: i feruore p̄secutiōis: in actu pct̄s: dū te p̄seqr̄t: dū tuos occidere vellet: dū nulla ei seēt ad gratiā ppatio: nullaq̄s pct̄i cognitio qñ toti virib⁹ ti bi aduersabat: te blasphemabat: teq̄s detestabat ec ce vox pietat: tue supēū dicēs. Saule saule qđ me p̄ seqr̄i: Qua voce illico p̄strat⁹ t erēct⁹ ē: p̄strat⁹ cor pe erēct⁹ mēte: excitasti dormiētē: ocl̄is sōno grauatis ifudisti lucē tuā: oñdisti faciē tuā effudisti ineffabile miaꝝ tuā: Surrexit mortu⁹: ocl̄os apuit: vidit te Et ait: dñe qđ me vis facere: missisti lupū ad agnū. missisti cū ad ananiā: baptizat⁹ ē t repēte spū sc̄tō replet⁹ fa ct⁹ ēvas electiōis ad portādū nomē tuū corā regib⁹: t ḡtib⁹ t filijs israel. Cōtinuo ḡ i gress⁹ synagogas i trepid⁹ p̄dicauit tc: affirmans: qm̄ tu es xp̄s. Dispu tabat iuales cebat: t cōfundebat iudeos: ecce dñe q̄ statis de p̄secutore fecisti eū p̄dicatorē: t talē ac tā ma gnū vt pl⁹ ceteri apo. laborauerit. O mira virt⁹ tua si voluer̄s de siquo facere iustū: de p̄secutore p̄dicatorē q̄s ph̄ibebit: q̄s resistet tibi: quis dicere poterit cur ita faci⁹: oia q̄cūq̄s voluisti: fecisti i celo t i terra: i mari t i oib⁹ abyssis. Nō ḡ arrogātie imputeſ: si nō mea ſi tua xtute docere cupio ſi q̄s vias tuas. Scio em̄ me nihil tibi offerre posse: qđ ocl̄is tue pietat⁹ maḡ pl aeat. hoc sacrificium est oīz maximū Nihil etiā pos ſu facere mihi v̄t̄l⁹. Si ḡ me in aliū virū mutaueris:

Líbera me de fali.

Docebo: uíquos vias tuas. Nō vias platōis: nō artis
stotel; nō implicatiōes sillogismoꝝ:nō philosophorꝝ do-
gmatiꝝ:nō rhetoꝝ iſlata vba. nō negotia ſeclaria:nō
vias vāitatiꝝ. nō vias ducētes ad mortē. S̄ vias tuas:
r̄cepta tua: q̄ ducūt ad vitā nōvnā viā tñ: ſ̄mptas
vias q̄r mltas sūt p̄cepta tua: ōes tñ iſte vie termināt
ad vnā. ōes em̄ i vna copulāt̄ charitate: q̄ adeo cōui-
git aīos fideliū vt fiateis cor vnū t ala vna i dño. Ut
certe diuerſe vie diuerſe vite ſunt: p alia nāq̄icdūt
clericī p alia mōachi p alia mēdicātes. Aliāq̄ tenēt
matrimonio cōiūcti. Aliā in viduitate degētēs t cō-
tinētes. Aliā virgīes. Aliā ſequūt̄ p̄cipes. Aliā do-
ctores. Aliā mercatores. Nēniq̄diuersi ſtat̄ hoīm:
p diuersas vias ad patriā celeſtē p̄ficiſcūt̄. Docebo
itaq̄ ūq̄s vias tuas: vnūquēq̄ iuxta ŋditionē t cap-
tū ſuū. Et ſpīj ad te cō. Quia p̄dicabo eis: nō meipm:
ſed xp̄m crucifixū. Ideo non ad laudes meas: ſed ad
te conuertētur: relinquēt em̄ vias ſuas: vt veniētes
ad tuas: per eas incedant: t ad te perueniāt.

Líbera me de ſāguiibꝝ deus de⁹ ſalutis
mee: t exultabit lingua mea iustitiā tuā.
Inmīt̄ ſāguibꝝ ſuffocor. t de pfūd̄ eoꝝ clamo ad te
dñe dñe exaudi vocē meā. Ne differas dñe: q̄ morti
p̄ximus ſū ſāguies mei: p̄ctā meas ſūt̄: ſicut em̄ i ſan-
guine ē vita carnis: ita ſ p̄ctō ē vita p̄ctō. effūde ſan-
guinē morit̄ aīal: effūde p confessionē p̄ctō: moritur
p̄ctō t iust⁹ efficit̄. Ego igit̄ nō ſolū i ſāguie ſuolutus
ſū: ſetia i ſāguibꝝ ſmers⁹ gurgites ſanguinū me tra-
hūt ad inferos: ſuccurre mihi dñe. ne perca. Líbera
me de ſāguibꝝ deus q̄ ſia gubernas t moues q̄ ſolus
potes me liberare. ſi cui⁹ manu ē oīs ſpūs vite. Líbera
me de ſāguibꝝ deus auctor ſalutis mee deus in q̄ ſo-

Domine labia.

Iō esal̄ mea. Libera me dñe sicut liberasti Ilōe de a-
q̄s diluvij. Libera me sicut liberasti loth de icēdio so-
domoꝝ. libera me sicut liberasti filios israel de p̄fun-
do mar̄ rubri: liberame sicut liberasti Jonā de vētre
ceti. libera me sicut liberasti tres pueros de camino
ignis ardēt̄: libera me sicut liberasti petrū de piclo ma-
r̄. libera me sicut liberasti paulū de p̄fudo pelagi: li-
bera me sicut liberasti iſinītos pctōres de manu mor-
t̄: et de port̄ iſerni. Et exultabit lī. m. iu. tuā. i. preter
iustitiā tuā quā in me sentiā per gratiā tuā. Justitia
em̄ tua vt dicit apostol̄: ē p̄fidē iſeu xp̄i ī oēs: et super
oēs q̄ credūt incū: extollēdo itaq̄ ligua mea laudādo
hāc iustitiam tuā. extollēdo ḡam tuā: magnificādo
pictatē tuam: cōfitēdo pctā mea: vt ī me laudeſ mīa
tua q̄ tā magnū pctōrem dignata sit iustificare vt co-
gnoscāt oēs homines q̄ saluas sperātes ī te: et libe-
ras eos de manu angustie dominus deus noster.

Domine labia mea aperies et os meum annunciabit laudem tuam.

Magnares ē laus tua dñe: et de fōte p̄cedit: de q̄ non
bibit pctōr̄. Hō̄ ē em̄ speciosa laus ſore pctōr̄. Libe-
rame ḡ de ſā guinibꝫ deus. De⁹ meus salut̄ mec. te-
xul. lī. mea. iu. tuā. Tūc dñe: labia mea apies et os me-
us. an. lau. tu. Tu em̄ habes claves dauid: q̄ claudis
tneō apit. et apis tneō claudit: tunc ḡ ap̄i labia mea.
sicut apuisti labia ſiātiū et lactētiū: ex q̄z ore p̄fecisti
laudē tuā: hi p̄fecto fuerūt pphete et ap̄li ceteri q̄q̄
sc̄ti tui: q̄ te ſimplici: et puro corde et ore laudabāt nō
aut philosophi: et oratores q̄ dixerūt liguā n̄ am ma-
gnificabim⁹: labia nostra a nobis sunt. Quis n̄ de⁹
ē: apiebat ip̄i labia sua: nō apiebas ea. Ideo ex eorū
ore nō p̄fecisti laudē: infantes tui dñe laudabāt te, et

Expositio Qm̄ si voluis.

se ipso despiciebat: p̄hi: dum te laudare gestiebat se
ipso magnificare volebat: lactentes tui laudabat glo-
riā tuā: p̄ ḡam quā sup̄ celestē cognoscebat: p̄hi p̄ so-
la naturalia te cognoscētes: laudes tuas pfecte exp̄
mere nō poterāt. Scti tui te corde et ore: et bonis op̄i-
bus laudabat: p̄hi solis & bis: et inflata sapiētia. P̄ue-
ri tui in toto terrarū orbe laudes tuas diffuderūt: p̄hi
vix paucis discipulū pdicauerūt. Amici tui laudib⁹
tuis innumerabiles hos es a pctis ad virtutes: et ad
verā felicitatē queretebat: p̄hi nec veras v̄tutes: nec
verā felicitatē cognoscebat: dilecti tui ineffabile pie-
tatē tuā quā ostēdisti in filio charitatis tue predica-
uerūt: p̄hi hāc nullo pacto intelligere potuerūt. Ex
ore itaq̄ infantū et lac. pfectisti laudē tuā: semp em̄ tē-
bi placuit exaltare humiles: et humiliare supbos: qz
qz supbis semp resistis: Da mihi verā humilitatē: vt
ex ore meo p̄ficias laudez tuā: Da mihi eorū p̄uuli: qz
nisi cōuersus fuero sicut p̄uulus: nō potero stroire in
regnū celoz. Fac me sicut vñū de ifantib⁹ et lactētib⁹
tuis: vt sp̄ pēdeaz ab vberib⁹ sapiētie tue: qz meliora
sunt vbera ei⁹ vino. Et melior est sapiētia cūctis op̄i-
bus: et osa qz desiderant huic nō valēt cōpari. Infini-
tus em̄ thesaurus est hosibus qz qz vñi sunt p̄ticipes fa-
cti sunt amicitie dei: si ḡine p̄uulū feceris: laudē tuā
in ore meo p̄ficies. Tūc em̄ aries labia mea et os me-
um annū lau. tuā. Annūc̄ ab: t̄ qui p̄fice perfecte sicut
ex ore infantū et lactentū perfecisti laudem.

Qm̄ si voluisses sacrificiū dedissem vti- qz holocaustis non delectaberis.

Os meū vñe annū. lau. tuā: scio em̄ hoc tibi ḡtissimū
esse: cū p̄ p̄phetā dicas: sacrificiū laudis honorifica-
bit me: illic iter: qz ostendā illi salutare meū, offrām̄

Expositio Sacrificium

Stac̄ laudē tibi: laudē īquā īfantiū: t̄ lactētiū p̄ oīb̄
pct̄is meis. Et q̄re laudē poti? q̄ sacrificiū offerā t̄i-
bi p̄ oīb̄ pct̄is meis: qm̄ si voluisses sacrificiū dedis-
sem vtiq̄ holocaustis nō delectaberis. Nūqđ sanguine
hircor̄ aut vitulorū placari poteris: nunqđ māduca
bis carnes tauroꝝ: aut sanguinē hircorū potab̄: an-
forte aux q̄ris: q̄ celū t̄ terrā possides: nō vis vt con-
uertat t̄ viuat: Castigabo tñ cū mēsura carnē meam
vt p̄ ḡam tuā rōni subiecta sit eiꝝ defuiat: nā et in
hoc sī mēsura excessero mihi imputab̄ ad pct̄m. ra-
tionale (inq̄t ap̄ls tuꝝ) obseqū sit v̄m: Tu q̄z dixisti
per p̄phetā: m̄sam volo: t̄ nō saerificiū. Iḡis os meū
annūciabit laudē tuā: q̄ hec oblatio honorificat te:
t̄ pādit nobis iter ad salutare tuū: paratū cor meum
deus: paratū cor meū: paratū p̄ ḡam tuā ad oīa: q̄ ti-
bi grata sunt facienda: hoc vñū inueni tibi acceptis-
simū: hoc offrā tibi: hoc semp erit ī corde meo hoc p̄
sonabūt labia mea qm̄ si voluisses sacrificiū corpale
vtiꝝ dedisse: paratū em̄ cor meū p̄ ḡam tuā: vt im-
pleat volūtate tuā: s̄ huiusmodi holocaustis nō de-
lectaberis: corpa em̄ fecisti ppter spūs: ideo tu spiri-
tualia nō corporeā queris: dicis em̄ in quodā loco: p̄
be fili mi eor tuū mihi: hoc est sacrificium qđ tibi pla-
acet: cor dolore peccatorū: t̄ amore celestī bonorū in
flāmatū offerāt tibi. Et nequaꝝ ampli? repeta hui-
usmodi holocausto tu delectaberis.

Sacrificium deo spūs cōtribulatus: cor
cōtritū t̄ humiliatū deus nō despicies:
Spirit? quidē cōtribulatus: nō caro ptribulata t̄i-
bi placet. Mā caro ptribulat̄: q̄ terrena: q̄ optat nō
habere: vel certe l̄ se q̄sentit odit. Spūs nō p̄trist̄

Expositio Sacrificiū de ospi:

de culpa eo q̄ sit h̄ deū:quē amat. Nolet se susi crea-
tore r redēptore offendisse: se sanguinē ei⁹ desperisse
se tā bonū:r dulcē patrē p̄tēpsisse: hic ḡspūs p̄tribu-
latus:sacrificiū est tibi odoris suauissimi: ex aroma
tibus eñi amarissimis.i.e ex memoria pctōrū cōficiē.
Nū enī pctā ī mortariolū cordis colligunt:r pistillo
cōpūctōis p̄tundunt si puluerēq; redigunt: atq; aq;s
lachrymāz humectant: i.de fit vnguētū r sacrificiū
suauissimū tibi qđ oblatū nequaq; despicies. Mā cor
p̄tritū r humiliatū de⁹ nō despicies: qđ ḡ corsuū saxe
um ex durissimis pctōrū lapidib⁹ p̄structū angit r
pterit: vt inde vnguētū p̄ficiat p̄tritionis abūdātiā
lachrymāz r de pctōrū multitudine: aut gravitate
minime desperās: humiliat tibi hmōi sacrificiū offert
nullo mō a te despiciet: qđ cor p̄tritū r humiliatū de⁹
us nō despicies. Maria magdalena in ciuitate pec-
atrix tale vnguētua p̄fecit: in alabastro cordis po-
suit: domū pharisei ī gredinō timuit: sec⁹ pedes tuos
p̄strata est: flere int̄ epulas nō erubuit: dolore pressa
nō loqbaſ: s̄z cor ei⁹ ī lachrymis soluebat: quib⁹ la-
uit pedes tuos: capill' suis tergit: vnguento vnxit: et
osc̄lari nō cessauit: qđ audiuuit vnq; tale: aut qđ vidit
huic sile: placuit itaq; tibi hoc ei⁹ sacrificiū: et adeo
gratūfuit: vt phariseo: qđ sibi iust⁹ videbat eā p̄tuler̄
Verbum tuis ī sinuasti: tñ distare int̄ iustificatione⁹
marie r iustitiā pharisci: qđtū int̄ se distat lauare pe-
des aquā r abluere lachrymis. Osc̄lari semel faciē:
tñ cessare osc̄lari pedes: vngere caput oleo: r vnge-
re pedes vnguēto p̄ciosissimo. qđ nō lōge āpli⁹ ma-
ria p̄stabat phariseo: qđ ip̄e nec aquā: nec osculū: nec
oleū tibi exhibuerat. o magnavirt⁹ tua dñe: magna
potētia tua: qđ se p̄cedo: r misēdo manife stat. Vide

Expositio Benigne fac:

igit:qr cor cō. et humiliatū de² non despicies: idcirco
hīmōi cor tibi offerrē stude nec oportet me hoc x̄bis
suadere:qr tu es de²:q̄scrutaris renes et corda. Sus-
cipe ḡ et hoc sacrificiū meū:qđ si forte imperfectū ē tu q̄
solus potes:ipm pficer:vt fiat holocaustū.i.totū incē-
sum ardore tue immense charitatis:vt tibi placeat:
aut ipm saltē non despicias. Si em̄ nō despixer̄ scio
q̄ inueniā grām corā te. Et post hac nullus sc̄torum
tuorum siue in celo siue in terra me despiciet.

Benigne fac dñs in bona voluntate tua
sion:vt edificantur muri hierusalē.

Quia em̄ scriptū est:cū sc̄tō sc̄tis cr̄is:et cū viro inno-
cēte inoceſ cr̄is:et cū electo elect⁹ er̄:et cū puerſo p-
uerteris. Valde cupio oēs homiſes saluos fieri: et ad
agnitionē x̄itatis venire:hoc em̄ et eis necessariū et
mihi vtile eſſ: nā eoz oſonib⁹ me:it: et exēplis resur-
gerē et ad meliora quotidie puocarer. Rogo ḡ te dñe
q̄uis pctōr. Benigne fac bona vo.t. siō: vt edi.mu.
hieraln. Siō em̄ eccl̄ia tua:nā sion inſcriptaſ ſpecula-
qr eccl̄ia tua p grām ſpūſ ſcti:gl̄iam dei p captu hu-
ius viſ ſpeculaſ:vt hinc dicebat ap̄l's. Mos reuelat-
ta facie gl̄iaꝝ dñi ſpeculātes. i cādē imaginē trāſfor-
mamur a claritate i claritatē tā q̄ a dñi ſpū. Dñe de²
q̄ pua ē hodie eccl̄ia tua iā tot⁹ in mund⁹ deficit: nā lō-
ge plures ſūt i ideles q̄ xp̄iani. In xp̄ianos aut̄ vbi
ſunt q̄ relictis terrenis gl̄iam dñi ſpeculenſ: pdaſ-
cos certe inuenies pparatione eoꝝ:q̄ terrena ſapiſūt
quoz de² vēterest et gloria in pſuſlōe ip̄orū. Benigne
fac dñe in bona voluntate tua siō: vt augeat merito et
numero. Respice de celo et fac benigne iuxta ſuētu-
dinem tuā:vt ignem charitatis de celo emittas sup-

Tunc acceptabis.

nos q̄ p̄sumat oīa p̄ctā n̄a. Fac dñc s̄ bona voluntate tua: vt nō fīm p̄ctā n̄a facias nobis: neq; scdm iniq; tates n̄as r̄tribuas nobis. Sz fac nob̄ fīm magnaz m̄sam tuā. Tu dñc p̄f n̄r: t redēptor n̄r: tu pax et gau diū n̄r̄m: tu sp̄es n̄r: t salus cterna: oēs a te bōa expe ctant. Dāte te illis colligent. aperiente te manū tuā oīa i mplebun̄ bonitatem: auertere aut̄ te faciē turba bun̄: auferas sp̄m eorū t deficiēt: t in puluerē suū re uertens: emitte sp̄m tuū t creabun̄: t renouabis fa ciē terre. Dñe obsecro q̄ vtilitas in dānatiōe tot mili uni hoīi: n̄ infernus i mplef: eccl̄ia quotidie cuacuat: exurge quare obdormis dñe? Exurge et ne repellas in finem: benigne fac in bona voluntate tuā siō. AL ED Y F J. MAR J H J E R A S V L E 2 N . Quid ē hierusalē q̄ interptat visio pacis nisi btō:uz ciuitas sc̄tā: q̄ est maf n̄a: hui⁹ muri corruerunt: qn̄ lucifer cū angelis suis corruit: in quorū loca assumūt hoīes iusti. Benigne igif fac dñc siō vt cito i mpleat nume rus electorū: redificen̄ p̄ficiantq; muri hierl̄in ex la pidibus nouis te semper laudātibus et permanen̄ tibus in eternum.

Tunc acceptabis sacrificiū iustitie obla tiones t holocausta: tūc imponēt sup al tare tuum vitulos.

Tūc cū benigne feceris i bona voluntate tua s̄lō acce ptabis sacrificiū iustitie. Acceptav̄ dico q̄ igne tue charitat̄ p̄sumes: sic em̄ sacrificiū moyſt t sacrificiū helye acceptasti. Tūc ei sacrificia iustitie acceptas: qn̄ asias q̄ iuste vivere satagunt: grā tua ip̄i guaz: qd pdest sacrificia tibi offerre: qn̄ nō acceptas ea? O do mine quot offerim⁹ hodie sacrificia q̄ tibi grata non

Expositio in Absacerere finitur.

sunt: sed potius abominabilia: offerimus enim sacrificia non iustitie: sed ceremonie nostre. Ideo non sunt tibi accepta. Abi nunc apostoli gloria: ubi martyrum fortitudo: ubi predicatorum fructus: ubi modachorum sancta simplicitas: ubi priorum christianorum virtutes et opera: tunc enim acceptabas eorum sacrificia: quoniam gratia tua et virtutibus eos exornabas. Si quoque tu benignus feceris syphonum bona voluntate tua tunc acceptabis sacrificium iustitie: qui populus icipiet bene vivere: et maledicta tua fuare: ac iustitiam facere: et super ipsum erit benedictio tua. Tunc oblationes sacerdotum et clericorum tibi accepte erunt: qui relicti terrenis ad perfectioris vita fesse accurgent: et vincitio beatitudinis tue erit super capita eorum. Tunc gratia tibi erunt holocaustareligiosorumque relictio corpore et cepiditate eliminata incendio divini amoris nisi ex parte consumabilis. Tunc et predictores imponent super altare tuum vitulos: qui in omnibus te presumant et spiritu sancto repletum non dubitat ut ponere a massuas propriae suis. Altare tuum enim quod est nisi crux tua bonaiesu: super quam oblati fuisti? Quid vitulum lascivias significat nisi corpus nostrum: tunc ergo imponet super altare tuum vitulos quoniam corpora offerent cruci. I.e. crucifixus et morti proximato tuo: tunc florebit ecclesia: tunc dilabit terminos suos: tunc laus tua resabit ab extremis terre: tunc gaudium et letitia occupabit orbem terrarum: tunc exultabit sancti in gloria: letabuntur in cubilibus suis expectantes nos in terra viuentium. Fiat obsecro domine nunc mihi illud tunc ut misericordia mea secundum magnam misericordiam tuam: ut suscipias me in sacrificium iustitie: in oblationem scimus: in holocaustum religiosae vestite. Et in vitulum crucis tue: per quam transire merearis ab hac valle miserie ad gloriam illam quam preparamus diligentibus te. Deo gratias. Amen.

Expositio psal. Qui regis israel:

Frater Hieronymus Ferrariensis ordinis predictorum seruus in utilis iesu Christi fratri. M. cō seruo suo Salutem.

Prefatio.

Salue te dominus Iesus fili charissime. Cum ora
re cupias pro ecclesia sancte dei: ac protu
portiūcula eā cū ceteris vere fidelibus in
hac nostra infelicitate iuuare: sciēs ora
tionē iustorū multū valere apud deum. Respergit enim
dominus in orationē humiliū: tu nō spreuit preces eorum: am
iuxta laudabile propositū tuū deuotā orationem ex
poscis. Ego itaque cognoscēs deū magis exaudire de
sideria quā verba: cogitaui tibi orationē tradere: que
hoc tuū sanctū desideriū quotidiem magis ac magis
inflammare possit. Statimq; deo inspirante. ps. lxx.
occurrit: quo nihil proposito nostro magis cōuenire
poterat. Hūc ergo tibi expositū mittimus non ea ex
positione que ad plenā ciuis intelligentiā: sed ea dū
tarat que ad orationē pro presenti ecclesia sufficiat.
Erit ēm tibi psalmus iste hoc modo expositus: tanq;
spiritus sancti te ad hec desideria excitantis instru
mentū: qui (vt dicit apostolus) adiuuat infirmitatē
nostrā: et postulat pro nobis: id est postulare nos facit:
gemitibus inenarrabilibus. Cum autem orabis me
mō resto etiam mei peccatoris. Vale.

Incepit expositio fratris Hieronymi Ferri
ensis psalmū. lxx. Qui regis israel per modū
orationis. Et primo super titulum.

Titulus est.

Tin fine pro his quā mutabuntur psalmus pro assyriis
testimonium Asaph. Natura quā a deo sū opere semp
dirigit et gubernat p[ro] se nunquam malū intēdit: sed solū per
accidētū scilicet aliquid bonū quā fine corruptione fieri

c.

Expositio psalmi:

ri nequit vult facere. Ignis enim per se non potest edere aburcere ligna: sed formam suam in materiali lignorum introducere. Quem cu[m] introduci non possit sine exustione lignorum: ipsorum quoque lignorum exustione et corruptione per accidens ededit. Ad similitudinem igitur nature vir iustus n[on] quod malum per se ededit: sed bonum. Verum cu[m] bonum sine malo procedere non potest fieri: ut ipsum bonum non impediatur: desiderat per accidens ipsum malum. nam propter flagellatum filium: non quod ei per se flagellum filii placet: sed per ipsum intendit filium a malo prohibere et ad bonum inducere. Sic etiam deus propter flagellatum o[ste]num filium quem recipit: intendit per se bonum ei non malum. Intentione iusti viri in hoc psalmo est bonum ecclesie apud deum procurare. I. quer sionem patrum et diffusionem gratiarum sanctarum abundantem cordibus omnium christianorum: et dilatationem fidei usque ad terminos orbis terrarum. Verum quia videt christianos popl[em]n[am] a recto itineri recessisse: et in tantum deuiaisse: ut ad rectam viam sine flagello redire non possit: ipsum flagellum hanc intentionem deserat: ut ad deum vel vi redcat. Licet enim deus cum nihil est impossibile sine flagello posset h[ab]eres ad penitentiam concuertere: tamen non sic facere praeuerit: quod omnia sapientia agit. Bene ergo in titulo. In fine prophetis quod mutantur psalmus: quia propter iste et oratio hecanobis facta est pro his quod de virtutis ad virtutes: et de bono in melius primitur: qui sunt deus diriget in fine. I. scilicet summationem virtutum: et tandem in vita eterna: Quia autem per flagella hoc tandem eunite putamus: quod stulti nunquam credunt: bene sequitur in titulo. Pro assyriis testimonium Asaph. Nam Asaph colligens seu congregans Assyrios dirigentes interplanum. Quis ergo Asaph nisi predicator: qui per prophetas electos dei hunc illicem dispersos colligit: et in una ecclesia in unaque sedem et charitate congregat? Qui sunt autem Assyrii iudeorum et populi israel semper inimici: nisi hi qui flagellabant

Qui regis israel

pplm beſ: t flagellis ſuis diriget eū i viā ſalutis et ne. Sicut em flagello iumētū dirigim⁹: t ipm flagelluz ppe hoc dirigēs vulgaris nōnunq⁹ appellam⁹: ita ū miciecclie dirigētes recte nominant qn p eoꝝ pſecutiōes de⁹ dirigit electos ſuos in viā rectā: qꝝ ḡ pdicat or fidclib⁹ hocnotū facit: recte dr. Pro Dllyuſ teſtimoniū Asaph: ac ſi titulus iſte aptius dicit pſalmū iſtū et oſonē dicio p h̄is q̄ a vītū ad v̄tutes cōmutabūt: videlz vt cito pmitēt: t i pſumationē v̄tu tū pducant: t ora p aſſyūſ. i. p flagellatib⁹ t dirigētib⁹ pplm dei vt cito veniāt. De quib⁹ Asaph. i. pdicator teſtimoniū reddit: qꝝ ecclē ſūt neceſſarij q̄ dicit t clamat. De neceſſitatib⁹ incis erue me dñc. Eleua tis ḡ oculis ſuis ad celū vir iuſtus hm̄dix̄bis ad oī dū inuitat⁹: qſi totū mundū collapſum deo repreſen tans cū lachrymis dicit.

Sequit pſ.

Qui regis isrl: intēde q̄ deducis velut oueſ iofeph: qꝝ te dñe cognoscim⁹ p effect⁹: tūc dicim⁹ te reb⁹ gubernādis eſſe intentum qſieas efficacit ad ſuos finis pducis: qſi ho eas a ſuo fine cadere pmittis: c̄is regēdis te non eſſe intētu z pñtemur. Cōſiderās igiē ego vniuersum mūdū ſpūaliſ p̄clitari: tu qꝝ maria p̄ ei⁹ eſt in tene bus infidelitati tu z qꝝ ppl's fidelē ferē tot⁹ corrupt⁹ adeo vt hodie veriſceſ illud in eo. Dēs declinauerit ſimul ſutiles facti ſunt. Nō eſt qui faciat bonu z: nō e vſoſ ad vnu. Ad te p̄ fugio nō dubitans: ſed ſtupens & rogans neſſis ſicut homines: qui cuſſunt rebus que amant vehemēter intenti: alijs minuſ dilectis mini me vel parum intendūt. Tu ergo dñe qui regis isra el. i. te videntes in eterna vita: quibus gubernandis videris veheſenter intentus. Iſrael enim interprēt. c.ij.

Expositio psalmi.

ta t̄ videns deū. Intēde etiā in adiutoriū n̄m. In p̄
tria nāq̄ celesti vbi b̄t̄ vidēt̄ te ex mirabili ordine et
gl̄ia ciuiū ei⁹ appet q̄ tu regis iſrl: t̄ q̄ eorū gubernatiōni sis vchemēter intent⁹: adeo vt n̄rī videarī peni-
tus oblit⁹: cū oia n̄rā videan̄ p̄fusa. Rogam⁹ ḡ te q̄
celū t̄ terrā i ū trāq̄llitate gubernas: ne celestib⁹ adeo
intēdas: vt regimē ecclie tue penit⁹ relinq̄s. Intēde
ḡ in adiutoriū n̄m dñe q̄ reḡ iſrl: intēde squā. Qui
deduc⁹ velut ouē ioseph. Hā ioseph q̄ interpretat̄ aug-
mentū: qd̄ siq̄t̄ nisi pp̄lm tuū fidelē t̄ deuotū: sed p̄uis
lū quē genuisti s̄enectute tua. i. in hac vltima t̄ ifeli-
ci n̄ra etate: q̄ a f̄rib⁹ suis p̄secutiōes magnas patiē
t̄ s̄oniator noſat̄. Hūc tu paulat̄ i tribulatiōib⁹ cre-
scēt̄ deduc⁹ p̄gnē t̄ aquā ſic ouē mansuetā adma-
cellū: mortificataz tota die vt p̄ cōpedes et carceres
trāseat ad regnū t̄ ad pascua viriditat̄: etnc. Qui ḡ
deduc⁹ velut ouē ioseph putar̄ ab incredul⁹ nulla z
de reb⁹ n̄ris curā h̄re: t̄ iō intēde i adiutoriū n̄m: vt
obſtruāt̄ os loq̄ntiū iniq̄. Mos em̄ nō petim⁹ aurum
aut diuitias v̄l̄hui⁹ ſeculi dignitates: ſz lumē tuum
desideram⁹: te cognoſcere ardentissime optamus.

CQui ſedes ſup cherubin manifestare corā effraiz̄
Bēiamī t̄ manasse. Cherubin plenitudo ſcie: Effrat̄
fructificatio: bēiamī fili⁹ dextre: Manasses obliuio
interptat̄. Tu ḡ q̄ ſedes t̄ q̄ſcī ſi temetip̄ ab oī ope-
qd̄ patraſti: t̄ i ſcde tue c̄nūt̄: ſtabilis: ac ſi celsitu-
dine throni tue maiestatis p̄manes tanq̄ rex: tanq̄
dñs: tāq̄ iudex t̄ magiſter oīn: tu inquam qui ſedes
ſup Cherubin. i. ſup plenitudinē ſciētie ſuperās oīn
nein ſcientiam t̄ omnē intellectū: quia vere tu es de-
us absconditus. Manifestare: id est appare obſcro-
Coram Effram: id est coraz populo tuo iam tibi fru-

Qui regis israel

Etificanter: ut cognoscat te perfecte: quia qui cognoscit
te / diligat te / obliuiscitur se / amat te plusquam scire: et fru-
ctus mirabiles Ecclesia facit. Appare etiam coram Be-
jamin: id est coram omnibus predestinatis tuis hic est ubiq[ue]s
comorantibus: quare ex ipso predestinatione filii dextre
tue vocari digni sunt / ut crescat populus tuus / et filii tui
dispersi congregentur / et fiat unum ouile et unus pastor.
Appare denique et Manasse: id est oibus populis in
fidelibus / quod obliuionem tradidisse videris: quia te ipso obli-
uioni tradiderunt / cum panem vite tanto tibi eis denega-
ueris. manifesta te tandem in mundo / ut de tenebris tibi
bra mortis homines egrediantur ad lucem / et dirigant gressus
suis suos in viam pacis. Si autem pueri difficile corriguntur et si stultorum infinitus est numerus. ¶ Etiam potes-
tiā tuā et veni / ut saluos facias nos. Ecce diuites op-
primunt pauperes: potentes plebejū tuā lacerant: peruer-
si iustos sine misericordia sequuntur: non habent fideles tui pres-
bites: non habent defensores. Per mala exempla seniorum et
clericorum incorrigibili infiniti trahuntur ad inferos: Zepido-
rū non est numerus qui prauis suis libet totum mundum infi-
cit. Nolunt audire verba Christi: a nullo castigari possunt
Qui tui fideles non audierunt leuare caput. Quid agis do-
mine? Cur dormis? Ut quid potestiam tuam tveni. Per flagella / q[ui]
ubiq[ue] es per potentiam: percuti pueri: occide calunia-
tores: damnare reprobos blasphematores. Non hoc di-
co non opto: non hoc peto quod delecter in penis: sed ut sal-
uos facias nos electos tuos tibi iugis fuisse te super
hec omnia diligentes / tuisque mandatisque obtulerantes
Dicis forte mihi: Si misero gladiis: si peccatis: si famem pu-
tas te in totum et tantum tribulatiōib[us] perseuerare posse?
¶ Deinde querte nos et ostende faciem tuam et saluum erimus
Hos qui p[ro]p[ter]e fragiles sumus: nos in fragilitate non possidemus.

c.iiij.

Expositio psalmi

m⁹:q; nō sum⁹ sufficiētes cogitare aliquid a nob̄ tanq;
ex nob̄: s̄n r̄ a sufficiētia ex deo ē. Corp⁹ em̄ qd̄ corrū-
pt̄ aggrauat aīam: t̄ trena ihabitatio dep̄mit s̄suz
mīta cogitatē. Igī Tu de⁹ querē nos. Ad te querē-
te a t̄renis ad celstia: rebelles nr̄as ad te querē vo-
lūtates; t̄ cōuersis nob̄: Onde faciē tuā: vt cognosca-
m⁹ tc: onde potētiā tuā: vt timeam⁹ te: onde sapiētiā
tuā vt veneremur te: onde bōitatē tuā vt diligam⁹ te
Onde semel: onde ite⁹: onde sp: vt p̄ tribulationē le-
ta facie trāscam⁹. Et salui erim⁹. Te ei saluāte salui-
erim⁹: te manū subtrahēte saluari nō possum⁹. quid
tardas dñe cur nō exaudis orationes meas? ¶ Dñe
de⁹ x̄ tutū quo usq; irasper; sup ořonez fui tui? ¶ E. n.
rogaui pluries: te rogaui diu: te rogaui cēties t̄ mil-
lies. Cur ḡnō exaudis? Ut quid morar;? Nūquid ad
huc irat⁹ es mihi pp̄ p̄ctā mea? Si iūquitates obf-
uauer; dñe: dñe quis sustinebit? Dñe ḡ qui potes oſa
De⁹ q̄ regis oīa: sub q̄ curuan̄ q̄ portat orbē: quē tre-
mūt pt̄ates: celi celoꝝ x̄tutes. Dñe de⁹ x̄ tutū quis
q̄ irasper; sup ořonez fui tui? Abi ē zel⁹ tu⁹ t̄ fortitudo
tua: t̄ mītitudovifcer tuꝝ? Nūquid sup nos p̄tinue-
rūt se? Clamabim⁹ ad te die ac nocte sciētes q̄ si tar-
dabis: tādē p̄tunitatē nr̄az tu exaudies. ¶ Liba-
bis nos pane lachrymaz t̄ potū dabis nob̄ slachry-
mis iūnēsura: Spero iquā exaudiri: q̄ x̄itatē dilexi-
sti: negare tei p̄m nō potes: Dixisti em̄: P̄detite t̄ das-
bit vob̄. Querite t̄ inuenieti. P̄dulcate t̄ apicē vobis
Aerū p̄pus Libab nos pane lachrymaz pane amaro
pane dulci: Lachryme eīn amare t̄ dulces sūt. Alia
re pp̄ absentia boni. Dulces pp̄ certitudinē illud
inueniēdi. Amares sūt: q̄ spes q̄ differt: affligit aīam
Dulces pp̄ p̄sētiā dulcedinis tue: q̄ excitas nos ad
q̄ādū: t̄ postulare nos facis gemutib⁹ ienarrabilib⁹

Qui regis israel.

Et potū dāb nob̄. de calice q̄ est ē manu tua vīni mēri
plen⁹ mixt⁹: q̄r fī mīltitudinē dolor⁹ n̄fōr̄ i corde no
stro cōsolatiōes tue letificabūt aīas n̄fas: potū ḡda
bis nobis i lachrymis tribulationū: q̄ lauāt faciē cō
scie clarificat̄. itellectū: hūectāt cor deuotōe: i saporē
nobis p̄bēt caritat̄. Bone ḡlachryme tue: dulces p
fecto lachryme tue sunt: q̄ fuerūt nobis panes die ac
nocte. Exaudies ḡ nos: s̄z p̄i⁹ cibabis ⁊ potabis nos
lachrymis nō supra vires: s̄z i mēsura. i. fī mēsura ve
ritat̄ n̄fe. Hō eī patier̄ nos tētari supra id qđ possu
mus: s̄z facies etiā cū tētatiōe p̄uētū: vt possimus su
stīnere. Libabis iñy nos lachrymis nō semp. In mē
sura t̄pis qđ posuisti in tua ptāte. Cū ḡvenerit illud
cēpus cessabit lachryme ⁊ gemitus: cessabit ira tua:
ofones n̄fe exaudientur. Cōuertes nos: oñdes faciē
tuā: excitabis potētiā tuā: saluos facies nos: t̄ mani
festaber̄ corā. Efras: H̄iam: ⁊ Manasse: dilatabis
q̄ eccliaž tuā: ⁊ itēdes regiminier̄. Interī dō in pa
tiētia n̄fa possidebim⁹ aīas n̄fas. Q̄i p̄ osuistinos
iñ contradictionē vicinis n̄fis: ⁊ ūmici n̄fi subsannau
rūt nos. Interī tāq̄ filios castigas nos vt mūdemur
vt cor diuitijs nō apponamus: vt gliaž hūanā nō seq
murr: vt xitas tua maḡ elucescat: ⁊ iō Idos: uistinos i
cōtradictionē vicinis n̄fis. Qui sunt autē vicini n̄fī
nisi tepidi: q̄ in exteriorib⁹ viden̄ xp̄iani. Dñe ḡras
ago tibi: q̄ nō sum sicut ceteri hoīes iniusti: raptore
adulfi: velut etiā hic publican⁹. ie uno bis i sc̄bbato
decimas do oīu q̄ possideo: itus autē nō sunt x̄pia
ni. Vicini ḡ sunt: q̄ opib⁹ ſiles nobis viden̄. Sed nō
ſunt domesti ci: q̄ hūilitatē: q̄ charitatē nō h̄nt. Quo
ergo posuisti nos in cōtradictionē tepidis: nisi q̄ illu
minasti nos de via veritatis ⁊ oīedisti nobis faciem
tuam? Hinc vidimus eos et intelleximus: quia sunt
ſicut sepulchra dealbata: que foris patent hominiſ
c̄ iiiij.

Expositio psalmi.

bus speciosa intus autē sunt plena ossibus mortuō
rū t oī spurcitia. Ne ḡ eoꝝ x̄bis t exēplis simplices
t ceteri christiani perirēt. te p̄cipiēte clamauiimus t
dixim⁹. Auete a fermeō phariseoꝝ: qđ est hypocri-
sis. Nō vos ceremonie saluabūt; venudauiimus eorū
cauterias cōsciētias. Rephēdimus eos dicētes.
Qos estis q iustificatis vos corā hoīb⁹: De⁹ aut̄ no-
uit corda v̄rā: q: qđ hoīb⁹ altū est: abominatio est aī
deū. Hic ḡ rabies: h̄c odī: h̄c ḡ tradictio. Amātem
ghiaz hoīm plus ḡ ḡ hiam dei. Jō circūsūt ciuitatem
huc illucq; discurrūt: p domos muliercular̄ cursitāt
murmurāt: detrahūt: ḡ tradicūt: t psequunt̄ nos. Et
iō Inimici n̄fī subsannauerūt nos. Inimici n̄fī pctō
res sunt manifesti. Inimici hui⁹ sc̄li: supbi: auari: luxu-
riosi: blasphem̄: homicide: t inimici crucis xp̄i. Ihi ḡ
x̄ba n̄rā ūno tua dñe audire nolētes: s̄ fugiētes a te
pidis p̄suasi subsānauerūt nos: t rugato naso nos tā
ḡ stultos despererūt. Et qđ ē q̄ vicini n̄fī cōtradix-
rūt: t ūmici subsannauerūt: Cur pl⁹ nocēt vicini: q̄ ū-
mici? Nūquid tepidi nō sūt ūmici? Imo certe ūmici
t capitales ūmici: s̄ fraudulēti: s̄ occulti. Se ei ami-
cos simulāt: se nos diligere dicūt: se p veritate loqui
nō q̄ odio nos habeāt falso oīdūt. pl⁹ ḡ isti nocēt ḡ
apti ūmici. Dicun̄ ḡ vicini: q̄ se amicos n̄fōs faciūt
s̄ tñ ḡ tradicūt. Inimici x̄o tātū subsannat̄. Et ūmi-
cinō subsannarēt̄ nisi isti ḡ tradicerēt. Inimici quer-
teren̄ ad pn̄iam: nisi tepidi eos ip̄edirēt. Inimici de-
niq; fierēt amici: t x̄itat̄ defensores: nisi eccl̄ia habe-
ret tepidos ḡ tradictores. Magnū bellū: periculosūz
certām̄: dubia victoria Ergo. ¶ De⁹ virtutū cōuer-
tenos t ostē de faciē tuā t salui erimus. De⁹ q̄ supnis
virtutib⁹ fortitudinē p̄bes: vt sine timore pugnēt cū
antiq̄ draconē: t oīa ardua magna aī fortitudine ag-

Qui regis israel

grediantur. Ne? ut tuum querere nos. Ab amore proposito ad
tui perfectum amorem: per quem tibi vniuersitati tibi adheremus
mus quod si nichil timebimus: et tota fiducia bella tua
pugnabimus. Tu es enim fortitudo nostra: et firmamentum
nominis et refugium nostrum et protectione. Et iustus. Omnde facies
tuam. Omnde virtutem tuam: manifesta lucem tuam: ne tepidus de-
cipiat nos: ne cor nostrum tenebris suoluatur. Ut fugiamus
laqueos eorum: et per viam virtutis icedamus. Et sicut liberatus
te illuminare te per nos pugnante Salui erimus. Age domine
fac domine. Surge: ex proficerem veni: et noli tardare. Abi
sunt misericordie tue antiquum domine. Memor esto laborum tuorum: ne contemnas
sudores tuos: opera manuum tuarum ne despicias.
Vineam de Egypto trastulisti eiecisti gentes et popula-
sti terram. Vineam tua ecclesia tua es. Quare vinea? Quia via
nunquam producit quod sebriat metes hominum amore diuinorum: quod
letificat corda nostra. Vineam bona. Vineam optima: quod quicquid
circumponit radici eius queritur in vineam. Si aqua: si sterco
si aliud quod circumponas radicem eius: totum quicquid ad se tra-
hit queritur in vineam. Hoc enim unde aqua vel sterco vel aliud
quod vineam producit. Ita quicquid ecclesie et aie fideli circumpo-
nis: siue substanziatorum: siue persecutionis: siue aurum: siue
laudes: siue maledictioes osa couertit ad charitatem
ad patienciam: ad humilitatem: ceterasque virtutes. Hac vinea
hunc homines fideles nihil in hoc mundo appetentes:
nihilque timentes. De egypto. id est de tenebris trastulisti.
Erat enim in tenebris ignorantie et perditione caligine
ignorabantur sine scien-: nesciebantur quod tenebantur. Misisti eis lu-
men tuum: et de tenebris eduxisti eos. Heteres autem. id est
demones. id est pueri homines irrationabiles sine lege et sine dis-
ciplina preceperant eos: vastabant vineam. Erat sicut la-
pides in ea durissimi percussores: pedes abundantium offen-
detes: palmites destruientes: et fructus vinee impedi-
entes.

Expositio psalmi.

Eieisti ḡḡtes: tyrānos iter fecisti: idola destruxisti
hereticos anatematizasti: lapides collegisti: piecisti
lōge eos avine a fecistū: r̄ i pfūdū descēderūt. Et plāta
stī eā In mōte sc̄tō tuo: In fide tua / i pfēctiōe iustitie/
in xp̄o tuo. Trāsūit p̄ mare rubū: trāsūit p̄ ignē r̄ a
quā p̄ mītas tribulatōes nō defecit saluata ē. Qua-
re? Dux itineri Fuiſti i ſpectu ei⁹: r̄ plātasti radī
ces ei⁹: r̄ i p̄leuit terrā. Dux fortis / dux sapiēs / dux bo-
nus / dux magn⁹. Qm̄ de⁹ magn⁹ dñs rex mag. rc.
Quis ḡ talē ducē nō ſequat: Qm̄ aūt dux fuisti? Ce-
nūisti: apparuisti i carne: p̄feciōes / p̄tradictōes / ma-
ledictiōes / iſriſtōes / flagella: r̄ mortē crucis / p̄ ea ſu-
ſtinuisti. Trāſisti ad patrē p̄ viā crucis / r̄ clamasti: q̄
vult venire post me abneget ſemetip̄z / r̄ tollat crucē
ſuā / ſequat ine. Magn⁹ dux diſſicilis via. Sz q̄ ſtē
bit: q̄ talē ducē nō ipſe ſequit: sz aī cedit. Tu ḡ dux nō
occult⁹: sz māifest⁹: oēs tevidere potuerit. Dux itine-
ris fuisti i ſpectuei⁹. Maifeste em̄ i ter latrones cru-
cifixus fuisti. Et q̄ vinea debilis ē. lignū cīfragile li-
gnū vitis roborasti eā. Et plātasti radices eius. Non
hō carnalis: nō angel⁹ plātanit. Sz tu manib⁹ tuis/
ſapiētia tua: potētia tua: r̄ bonitate tua plātasti radī
ces aīoris ei⁹: charitat⁹ ei⁹: dilectōis ei⁹. Plātasti
in q̄ i terra bona: i terra viuētiū: i plagis tuis: i cruce
tua: i diuinitate tua: r̄ i oſfructū fecit vinū dulce: vinū
optimū: vinū inebriās pduxit: palmites multipli-
uit. Et i p̄leuit terrā. I p̄leuit in q̄ virtutibus / do-
nis celestib⁹ / ḡfa / lumine / r̄ ſciētia Dei. Nō ſcientia
philofophorū: q̄ cognouiffent Dcū nō ſicut Dcū glo-
rificauerūt / aut ḡras egerūt. Sz euauerūt in cogni-
tiōibus ſuis: r̄ obſcuratū est iſſip̄es cor eoz. Dicētes
em̄ ſe eſſe ſapiētes ſtulti facti ſunt. Non ſic vinea tua
dñe. Quare? Quia. Operuit mōtes ymbra eius

Qui regis israel:

arbusta ei? Cedros dei. Quare evinbra. Ut testa
metu pcedes vitate euangelij: sic umbra pcedit cora
pus qui sol subsequitur. Cum at solvenerit ari faciem fami
tia non umbra pcedit: sed sequitur et a nob non videtur: Ita ve
ritate et gratia quod plesum christus pcessit lex tamquam umbra quod
sequitur sol iusticie: ut veniret et apparet et consideret nob
faciem suam. Venit ergo et vitate appuit luce quam ari oculos
nos posuit. Umbra iam post tergum sequitur. Nos fugi
m eam: et sol sole tecum: transiuit umbra legi et sacrificii
coram: quod veit sol iusticie christi deus noster. Umbra ergo est. i. lex
et doctrina prophetarum obscura operuit motes. Qui sunt
motes? Stabiles in fide: et alti perfectioe iusticie: et diui
noz etemplioe. Certe patriarche et prophetae non probi et
oratores quos sunt motes supbie. Et lumine ergo supernaturali
et diuino patriarcharum et prophetarum pcessit vinea: et opere
ruit motes umbra ei. i. ipos patriarchas et prophetas
quod pleni doctrina legi: et prophetico spiritu referti tegebant
vineam et sustentabant eam. Venisti domine ad cultores vince
et ipsi te occiderunt eiusceteres enim vineam. Sed tu malos ma
le perdens locasti vineam tuam alius agricultor qui fecerunt
fructum ei et umbra legis querterunt lucem. Sessu carna
le traxerunt ad spiritualiter: ut sub umbra illius sederent lassi
et ab estu refrigerarentur: tunc umbra ei facta est lux: quod lex
ipsa spiritualiter intellecta facta est euangelium: Sub cuius um
bra quod est lux sedes aia lassa cattat et dicitur. Sub umbra illius
quod desiderauerat sedet et fructus eius dulcis gutturi meo
Et iterum opus oris noster christus dominus captus est per nos
cui diximus. In umbra tua viuemus in getib: multiplicata
uit ergo palmites in getib: veneruntur gentes ad christum ad
agricolam ad vitam: ad vineam: multiplicatis sunt palmites
excreuerunt numero et merito facti sunt sic arbusta et ele
vatas sunt Arbusta ei. Et opereruntur Cedros dei. Qui
sunt cedri dei: apli dei: euangeliste dei: doctores ecclesie
Ergo palmites: ergo electi de getibus venerunt ad

Expositio psalmi.

cos apprehēderunt cos: tū dixerūt: ibim⁹ vobiscū. Au-
diuimus eñ qđ Deus vobiscū est: Cedri autē gauise
sunt: inclinauerūt se/ et dixerūt. Ascēdite/ ascendite
sup nos: capite nos / qđ portabim⁹ vos: sustinebimus
vos eleuabim⁹ vos a fra: Et ascēderūt gētes p fidē:
redificare sūt sup fundamētū aplorū t pphetaꝝ ipo
summo angulari lapide xpo ieu. O puerunt ḡ arbu-
sta cedros dei. O felix vinea: o beati palmites : qnō
phorū stultorū: sed montiū t cedrorū: id ē pphetaꝝ t
aplorū secuti est; diuinā sapiētiā: inenarrabilē lucez
x̄itatis viā q̄ vere dicit ad patriā. Sz quāta est hec
vinea: Nunqđ Judea sola? En iudeorum deus tm̄:
Certe ab oris solis usq; ad occasum domine magnum
nomē tuū in gētibus. Extēdit palmites suos usq;
ad mare t usq; ad flumē pagines eius. Exultaerūt
cedri Libani: claimauerūt t elcuauerūt vocēsuā. In
oēm terrā exiuit son⁹ eoū: t in fines orbis terre x̄ba
eoꝝ. Audiuuit mare: et intumuit: t turbata est terra.
Intumuerūt fluctus maris mirabiles elatiōes ma-
ris: mirabilis in altis dñs. Turbati sunt mótes: sup
bi príncipes: sacerdotes scribe t pharisei. Astiterūt
reges terre: t príncipes quenerunt in vns aduersus
dñm t aduersus xp̄m eius. Intonuit aut̄ de celo de⁹
t altissimus dedit vocē suā. Vox dñi in x̄tute vox do-
mini in magnificētia. Audierūt lapides t tremuer-
sunt ligna siluarum: audierūt gentes dure et infrus-
ctuose et in palmites conuerse sunt. Mare vidit et
fugit Jordanis quersus ē retroſsū. Hētes aut̄ ubiqꝝ
terraꝝ ad vitē venerūt: inseruerunt se vitip fidem et
charitatē: creuerūt nimis usq; ad termīos orb̄ terra-
rū mótes t mare: tyrāni t ppli quersi pcussi sūt: descē-
derūt in ifernū. Opuit eos mare. Vinea aut̄ n̄ a: ex-
tendit palmites suos usq; ad mare. Id est usq; ad ter-
ram

Qui regis israel:

Misericordia terre. Mare ergo circundat vineam: pulsata eam: sicut
eam perfringit fluctus suos. Sed quod iudea fecit: Indurata
est: exiccata est: fructum non fecit. Precedisti ergo tales pal-
mites oceletis agricultor: et lignem misisti. Numquid oes
palmites pierunt: Absit. Recliqe ei saluates sunt. Multo
palmites iudeorum te volente et predestinante permanescunt in
vite et fructu perfectu fecerunt. Vinea circuit. Et usque ad
flumen extedit paginas suas. Quid est domine usque ad
flumen? Numquid in orbe est unum flumen tunc? Numquid clauditur
orbis a mari et a flumine aliquo? Nequaquam: sicut sicut cum dicit
propheta: David propterea ei excellenti intelligitur: et Paulus
cum dicit apostoli: ita enim cum deus flumen simplicitate intellige-
re iordanem: quia a filio meo factum est praeservatum: solus hoc hanc
habet excellenti. Quid ergo usque ad flumen nisi usque ad iordanem?
hoc est usque ad populum hebraicum palmites extendit. Num tibi ergo populus hebraicus totum videatur expulsus? La-
pidemque reprobauerunt edificantes: sed factus est in caput anguli. Ergo magna erat tunc ecclesia tua a domino: ma-
gna in qua dignitate: magna virtute: magna virtutum
perfectio: magna charitate: magna opum mirabilium
varietate magna etiam extensis: magna fuit: quia tu mis-
gnus domini: quia eam planasti: quia augmentum prebuisti quia eam ex-
tendisti: quia tu domine iesu dux itineris ei fuisti. Tu iesu labo-
rasti: sudasti: vigilasti: sanguinem tuo et martyrum tuorum ea
cosecrasti. Abi ergo labores tui: ubi sudores: ubi sanguis
tuus? quod fecisti domine deus? quid fecisti salvator meus?
Et quod destruxisti Maceriam eius et videbam eam oes
et pretergrediunt viam? At quod domine hoc fecisti? quod utilitas?
Custodiā angelorum amouisti. Hi enim latrones per-
hibebant. Iste eaz descendebat. Abi hodie hec fida cui
stodia: ubi prophete: ubi apostoli: ubi doctores: ubi pasto-
res circumdat vineam: deinde expellentes hereticos

Expositio psalmi:

excōicātes: puersos hoīes coripiētes et imperfectos
custodiētes: Quae ēmaceria? Angelorum custodia pa-
storū defensio: p̄dicatorū scā doctrina. Abi ēmaceria?
Destructa ē. Quis eā destruxit? Tu dñe q̄ sctōs p̄di-
catores tulisti: pastores ī celū collegisti: angelos amo-
visti. At quid destruristi maceria ei? An forte ut im-
pleat iniqtates suas: vt cōpleat malitia ei? vt tādē
puniat et renouet? Sz quid deest ei? qđ pctīn nō īue-
nit in ea? Lerte vide dñe q̄ cōpleat ē malitia ei? Et
iā vindemiāt cā oēs qui p̄tergrediunt̄ viā: Non vini-
tores veri: nō overi agricole vindemiāt eā: non oēs bo-
ni: nō pauci boni: nō partī boni et p̄tīm mali nō vnuſ
quidē bon? ſz oēs q̄ p̄tergrediunt̄ viā vindemiāt cā
Oēs qui tua p̄ccptanō fuāt: qui viā dei ignorāt pu-
blici pctōres: ifames: hi ad altars ministeriū eligūt:
hiſ danc bñficia: hi vindemiāt vineā ſibi: nō tibi: pau-
peres tuos nō respiciūt: esuriētē nō pascūt: nudū nō
vestiūt: pegrinū nō fufcipiūt: viduā et pupillū non de-
ſendūt. Comedūt agnū de grege et vitulum de medio
armēti. Lanūt ad vocē psalterij et organi. Siē dāvid
putauerūt ſe h̄fe vasa cātici. In choris modulātes:
labijs deū laudātes: ſz corde lōge a deo existētes: bi-
bētes vnuſ in phialis: et optimo vnguēto delibuti: et
nihil patiūt̄ ſup p̄tritiōe ioseph: nulla mīa mouen̄t̄
ſup egenū et pauperē. Iſti ḡ qui p̄tergrediunt̄ viā tu-
am: vindemiāt vineā tuā. Sz quid dicā dnc? Nam et
oēs quietiā p̄tergrediunt̄ viā ſuā: vindemiāt vine-
am tuā. Ambulātes enī p̄ viā ſuā:ividētes maceria.
vinec tue deſtructā p̄tergressi ſunt viā ſuā. Hō recto
itinere ambularūt: ſed reliq̄ntes viā ſuā: quererūt
pedes in vineā tuā: vt vindemiarent eā: vt tollerent.
fructus ei? mon fructus ſpirituales: ſed temporales.

Qui regis israel:

Quid est quod ait: hoc dico domine. Divites huius scilicet per viam suorum pretorum abundantates divinitatis: dignitates: honores et voluptates huius scilicet prophetarum et neophytorum querentes diverserunt a via sua. Divinitas enim huius scilicet prophetarum qui de scrierunt: dignitates eius non amplius considerunt: cōuersi sunt ad vineam tuam: ad ecclesiasticas dignitates: ad divinitas eius: dirupta est in materia quam signos repellebat: et ingressi sunt etiā quod per gredium viae suae: et vindemia uerunt ea. Quid ait: hoc dico. Hodie in theatro: et cras in cathedra episcopi. Hodie in thalamo et cras canonico in choro. Hodie miles et cras presbyter. Pretergressi sunt viae suae: et diverterunt ad vineam tuam quod deinceps colerent eam tibi: sed ut vindemiarerent eam sibi. Hoc quod fles dico. Ingressi sunt demones: et pueri quique homines caput vel delicet et in eterne et fructus eius spumales vindemiantes proicerunt: pedibus calcaverunt: absconditerunt: destruxerunt: vinitores percusserunt gladio: et extra vineam eiocerent: optiones palmites perciderunt: persuasionibus malis: ministris persecutionibus et malis exemplis conantur destruere quocquam bonum in vinea repetere. Ut quod ergo dicitur destruxisti maceriam eius? Quae utilitas? Quis fructus? Nam propter hoc vindemias eam oes quod per gredium viae. Sicut in soli hominibus aut demonibus per gredientes viae vindemiarerent eam: et non etiam bestie ingerenderent in eam. Ecce mala bestia ingerens est in eam: et radicitur destruit eam. Extermiavit canis apertus sylua et singlariter ferus depastus est eam. Aper porcus est: porcus inimicus: porcus superbus: porcus crudelis non domesticus: sed de sylua: luxuriosus clericus: libidinosus sacerdos: quod non homo est: sed bestia: sed porcus inimicus ad altare tuum accedit: tota nocte in inimicitia sua in luto in stercore iacuit: et manu sacramenta tua atque presumit: porcus superbus domari si potest: corrigi non vult et audire non bave

Expositio psalmi.

ritatis renuit. Supbeloquis: cōtra corripiētē se ita
surgit:mordet:lacerat crudeliter:nō p̄cit:vbis male
dicit:blasphemat. **P**roic̄ ē:crudelis est:bestia ē non
hō:psequit̄ hōses:nō domesticus est:nō saltē neophi-
tus est:nō de domo dñi venit:s̄z de sylua:de p̄sortio be-
stiarū:de multitudine ferarū:de deserto p̄ctōrū. Desi-
gnorat:sacramēta nescit:officiū suū nō intelligit:lu-
cū solū amat:stercus amplectit̄:sanguine delectat.
Quid ergo fecit aper iste dñe de? Exterminauit vi-
neā tuā:extra terminos posuit eā:extra p̄cepta:ex-
tra patrū documēta:extra leges facit eā:luto i ster-
core:luxurijs i ipudicitijs:cōmessatiōib̄ t̄ebrietati
bus ip̄leuit eā. Cultores occidit:paruulos ene cauit
mulieres hūiliavit:palmites ad solū traxit:vites ra-
dīcitus euulsit t̄ extirpavit:ac dētib̄ suis oīa cōmī-
nuit. Supbia sua ligna pedibus calcauit:t̄ extra vi-
neā eiecit. **E**xterminauit eā aper de sylua:t̄ singu-
laris ferus depastus eit eā. Ecce t̄xta supbia:vultusse
singularis:nō vult h̄fe supiorē:nō vult h̄fe parē:nō
querit h̄fe socios:s̄z fuos:s̄z subditos:vult oīa singula-
riter possidere:q̄rit semp ascēdere:singularitate dele-
cta charitatē x̄pi despicit:nō vult eī minister:nō pa-
stornō paſ:nō maternō soci⁹ tribulationū:nō fuus
oīm:vt oēs lucrifaciāt:s̄z v̄fis:s̄z lupus:s̄z crudelis et
rigidus dñator ad destruendā vincā:ad euellēdas ra-
dices ei⁹:ad eā totaliter p̄sumēdā:t̄ totā comedēdā
atoz ad nihilū redigēdā. En etiā aper de sylua t̄sin-
gularis ferus est p̄iceps malus:tyrān⁹ supb⁹:tot⁹
imūdis:tot⁹ crudelis⁹. Qui de sylua bestiāx egredi-
tur:de ministris sibi s̄lib⁹ imūdis:luxuriosis:supbis
crudelib⁹:q̄ bestie sūt nō hōses. Cultū dei odit:sctōs
viros deciuitate expellit:iustos persequit̄:prudens

Expositio psal. Qui regis israel.

tes pectuit gladio: veritatē abomina: mēdacijs gan-
det: adulatioib⁹ delectat: pacē fugat: discordias mu-
trit: matrimonia dissoluit: v̄tutes exterminat: vitia
cōmēdat pudicitiā fugat: flagitosos exaltat: deniq⁹
oē vitiū i p̄cipiti stercfacit. Ex̄m̄sauit vineā: q̄r asti-
tit oī vie nō bonc: malitiā sūt n̄ odiuit. Un forte aper
z singlariſ ferus etiā diabolus est? Imunūdus spūs
crudel⁹: homicida: supbia elat⁹: q̄ dixit. In celū cōscē
dā: sup̄ astra celi exaltabo soliū meū; filis ero altissi-
mo. Hic etiā depast⁹ ē vineā: cōedit palmites: absor-
buit vites: z sibi i corporauit eā: fact⁹ ē caput maloz
z i p̄imēbra ei⁹: z fctā ē vinea xp̄i vinca diaboli: q̄ sin-
gular⁹ ferus depast⁹ est eā. Heul heu heu dñe de⁹ vbi
est vinea tua: quā de egypto trāstulisti: de q̄ gētes eie-
cisti: quā tuis manib⁹ plātasti: cui⁹ i itinere dux fu-
sti: q̄ ip̄leuit terrā v̄tutib⁹: cui⁹ v̄mbra opuit mōtes
z arbusta: z cedros dei: q̄ extēdit palmites suos v̄sq⁹
ad mare: z v̄sq⁹ ad flumē, ppagines ei⁹? Abi sunt v̄tu-
tes ei⁹: vbi dona spūs sc̄i: vbi grē grat̄: dat̄ vbi cha-
ritas: vbi spes: vbi fides? Un nō es de⁹ ap̄dquē nō est
trāmutatio? Un nō es ille id est de⁹ q̄ fecisti miāz cū
patrib⁹ n̄ris? Un nō sumus nos opus manuū tuāz? Un
nō xp̄s manet i eternū? Un nō est passus etiā pro
nobis? Un oblit⁹ es n̄ri dñe? Tu dñe p̄f n̄f i Abrahā
nesciuit nos: tisrl⁹ ignorauit nos. Tu dñe pat̄ noster
z redēptor noster: a seculo nomē tuū. Quare ḡ auerti-
sti faciē tuā a nobis? Peccauim⁹: iniuste egim⁹: ini-
quitatē fecim⁹. Dñe nō fin petā nostra facias nobis
neq̄ fin iniqtatū nostrarū antiquarū: cito anticipēt
nos mīc tue: q̄r pauperes facti sum⁹ nimis. Nec em̄
patres nostri iusti inuēti sunt: s̄ pctōres: s̄ idolatre:

v.

Expositio psalmi.

sed homicide:s; maledici:s; cupidi:s; supbi:elati:parē
tib⁹ nō obediētes: si piētes: t blasphemātes nomen
tuū. Fecisti aut̄ eis sūm magnā mīlam tuā. Recem̄ in
gladio suo posseder̄ terrā:t brachiū eoz nō saluauit
eos:s; dextera tua:t brachiū tuū: illūatio vult⁹ tui
qm̄ cōplacuisti in eis. Eya g: t fac nobiscū sūm magnā
mīaz tuā:t ne auertas faciē tuā a nobis. ¶ De⁹ xtū
tū quertere respice de celo:t vide:t visita vineā istam
Deus virtutū actus pur⁹:xtus finita:xtus xtutū
gubernās oīa:faciēs oīa:viuificās oīa:xtutes oīm
creās:cis vigorē:pbēs eas ad opus trahēs cas aīs.
Cōuerte nos dñe ad te:t cōuertemur antecede nos:
trahe nos post te:vigoře xtutib⁹ nostris pbē:t viuif
ica nos. Cur nō respicis nos? Cur terga xtisti:onde
nobis faciē tuā. Cōuertere de⁹ virtutū ad nos:t nos
cōuertemur ad te. Conuerti em̄ ad te:cogitare de te:
diligere te:donū tuū est. Respice de celo. Roge ci abi
sti:i celū ascēdisti:a nobis recessisti:respice saltē nos
de celo:si nō vis ad terrā descēdere. Si pcta nr̄a hoc
nō merent:respice nos:illumina nos de celo:de secre
to miserationū tuarū:de x̄po tuo:t p̄cib⁹ beatorū tuo
rū. Et vide desolationē nostrā:stuere trespice oppro
briū nostrū:hereditas nostra vestra est ad alieno:do
mus nostre ad extraneos. Ubi est hierlin? ubi terra
sancta:in q̄ tot mirabilita fecisti? Ubi sepulchrū tuū?
Mōne in manib⁹ infidelis? Vide dñe oculis mīe tue
orbē terre:t plenitudinē ci⁹:mō plenitudinē gratia⁹
s; plenitudinē peccato⁹:s; plenitudinē ignorātie:s;
plenitudinē miseriārū. Vide vineā tuā:eccliam tuā:
républicā tuā:plebē christianā tuā:vide t miserere.
Et visita vineā istā. Adhuc em̄ radices habet:adhuc
aliqui palmites viuunt:ab initio mūdi cepit:t numq̄

Qui regis israel

defecit neq; deficit. Tu em̄ dixisti. Ecce ego obiscū sum oīb⁹ dieb⁹ usq; ad summationē sc̄li. Minui ergo pōt: deficere penit⁹ non pōt. Una ergo ista est vīnea illa quā tu plātasti. Un⁹ spūs bona fides: vnum baptisma: vnum deus ⁊ dñs oīm qui est oīa in oībus. Visita ergo vineā istam. Visitatio tua eīi custodiet spīm ei⁹. Visita grā tua: pñitia tua: spū sc̄tō tuo. Visita etiā x̄ga tua ⁊ baculo tuo. Virga em̄ tua ⁊ bacul⁹ tuus solabunt̄ eaz. Visita flagello: vt castigetur: vt purgeſ. Et p̄s cī putationis adueniet. Ecce lapides: collige aridos palmites: ⁊ ligna ī fasciōs ad cōbūrendū. Erige eā: supflua p̄cide: appone sustentacula: terrā impingua: macerā cōstrue: ⁊ visita vineā istaz sicut iā visitasti terrā: ⁊ inebriasti eā. Visita inquā.

Et perfice eā quā platauit dextera tua ⁊ sup filium hoīs quē p̄firmasti tibi. Nō solū visita: sed etiā perfice eā. Valde em̄ imperfecta est: vult bñ r̄uerter: sed nō vult mala pati. Habet exēpla aīi ocl̄os suos: h̄z, pphetas habet ap̄los: h̄z martyres: ⁊ oēs sc̄tōs dei: uno ip̄z filium tuū viñgenitū: vult eos sequi: vult bñ facere: vt eorū gloriā p̄sequaf: sed non vult pati aduersa valde imperfecta est. Perfice eā dñe: emitte spīm tuū ⁊ perficie tur. Petrus aīi aduentū spūs sancti dicebat. Etiā si optuerit me mori tecū nō te negabo. Sed q; imperfectus erat: ad vocē vnius ancille negauit xp̄m tuū venit spūs sanctus: ⁊ impleuit cū gratia: ⁊ nō timuit reges terre: quia perfecisti eum: ideo fructum fecit: ideo innumerabiles ad fidem conuertit: ideo ecclesiastis edificauit. Igitur perfice eā: ⁊ fructū faciet. Et p̄ orbē palmites extēdet. Adhuc ccm̄ timet: adhuc loq̄ non audet: adhuc principes veretur. Perfice eam quam plantauit dextera tua. Non eam quam plan-

v.ij.

Expositio psalmi.

tauit sinistra tua. Sunt enim quidam christiani quodam sacerdos dotes nostrarum non opere: quibus dedisti diuinitas huius seculi: et multiplicasti bona talia: spiritualia autem tua non habet. Hoc igitur sicut vinea quam plantauit sinistra tua. Non habet ergo ovum augeas non ut perficias: sed quia quam plantauit destra tua: quod habet palmitos et fideles: quibus dedisti gloriam tuam: et dona tua spiritualia quae sunt electi tui: Quorum quilibet dic Leuaci sub capite meo: et dextra illius amplexabitur. Hac est pericula. Et super filium hominis quem confirmasti tibi. Pericula eam. Quis est iste filius hominis: Hos qui propter sumum filium hominem: quod patrem et matrem habemus in terris. Christus autem est filius hominis: quod est filius virginis: qui in celo praesertim sine matre: in terra asit matrem suam praesertim habet. Hunc ergo filium hominis confirmasti in cordibus hominum: confirmastique eum tibi. id est honoratum tuum. Pugnauit iudea haec: et tu confirmasti eum tibi: pugnauerunt tyranni et confirmasti cum tibi: pugnauerunt heretici: et confirmasti eum tibi: pugnauerunt pharisei et dialectici et sapientes huius seculi: et confirmasti eum tibi: pugnauerunt falsi profecti: et confirmasti eum tibi: pugnauit diabolus et totus orbis: et non preualuit: sed filium hominis confirmasti in cordibus hominum ad honorem tuum. Ergo perfice vineam super eum ut perficies et charitatem super christum plantata tradicatas perficias: et de terra illa rubra de amore charitatis christi: de meritis passionis eius: producat vimum optimum inebrians corda hominum. Si quod impffecta es: quod collapsa: quod obstat mordax: impossibile videtur in oculis hominum: tibi domine nihil est impossibile nihil difficile. Aperi te manus tuas: et imple oinne animal benedictione. Osa a te expectant ut des illis escam in tempore. Dante te illis colligetur: apiente te manum tuam omnia implebuntur bonitate. Aufer te autem te faciem turbabunt. Auferes spiritum

Quiregis israel.

et deficiēt: et ī puluerē suū reuertēt. Quāto gma-
gis increpāte te oīa impedimēta tollenē: et oēsvasta-
tores pibūt: Incēsa igni et suffossa: ab increpatōe
vult⁹ tui pibūt: Incēsa em⁹ et semiusta ligna et suffosse
vites et arbores ifructuose p vincā dispse et pfuse pal-
mites virides v̄vites viuētes vastat: nec fructū facē
pmittūt. Incēsa g et suffossa increpa vultu tuo vultu
illo de q dictū ē. Vult⁹ aut̄ dñi sup facientes mala: et
peribūt stat⁹ ifructuosa ligna: Illi videlic⁹ qui nec
ipi i Regnū celoꝝ intrāt: nec alios intrare pmittūt.
Incēsa. Igis sunt immūdi pctōres ardore libidinis ī
cēsi et in carbonē versi: in tenebris ambulātes et nescie-
tes q vadūt. Mā supcedit ignis et nō viderūt sole. In-
cēsa igni. Eluari sunt et cupidi desiderio pecunie inor-
dinato igne auaritie incēsi: qui nunq̄ dicit: sufficit.
Incēsa igni. Supbi sunt: abitiosi sunt iuidi sunt. qui
ardēt siē facile: et oīm rerū desiderio incēsi sunt. Iste
ignis oēs xtutes psumpsit: oēs cupiditates excita-
uit: oīm maloꝝ cā est. Initium cīm oīs pctī Supbia: et
radix oīm maloꝝ cupiditas: illa p auersioneꝝ a deo:
hec per quessionē ad creaturas. Qui aut̄ sunt ligna
su ffossa: nisi Tepidi: qui exterius quidē non vident
igne libidinis: vel supbie: vel auaritie exusti: tñ int⁹
aridi sunt: qui a suffossi sunt: nō habēt radices in ter-
ra viuentium: in charitate xp̄i: in gratia dei. Ideo si
cut lignum si habet radices in terra: ad calorē solis
fructificat. Si aut̄ non habet radices in terra: sed in
aere ad calorē solefficat. Jōhō si radices fidei et cha-
ritatis habet in xp̄o accedens ad altare: ad ecclesia-
sticā sacramenta et officia diuina: ad audiendum ver-
bū Dei: ad lectionē scripturarꝝ: ad orationē: fructus
mirabiles producit. Si aut̄ querit que sua sunt et in

d.iiij.

Expositio psalmi

pprio amore laere i spiritu supbier radicat⁹ ē ad oīa
sēp magis arescit: t peior efficit: Tepidi g sūt ligna:
suffossa: sunt ligna arida: cib⁹ ignis: sed certe i pā lig-
na suffossa sūt etiā icēsa: t i pā incēsa suffossa. Nā ma-
nifesti pctōres suffossi sunt: t a ḡa dei euulsi t eradi-
cati: t i pī Tepidi incēsi sunt igne, ppūj amoris t sup-
bie et abitiois t avaricie t libidinis occulte. Dēs ergo
isti dñc de⁹ p vineā tuā dispisi: t pdēsatī nō pmitūt eā
facere fruct⁹: q reorū mal⁹ exēplis t suasionib⁹ paulli
t simplices subuertunt. Increpa ḡ eos: i crepa dure
q dure ceruicē sūt. Increpa gladio: peste t fame. Ab
icrepatiōe vult⁹ tui pibūt. Et devīea cūcīent: palini-
tes subleuabunt alie vites apponenē: crescent t fru-
ctū faciēt: extēdēt ppagines suas vsq; ad mare vsq;
ad flum pueniēt. Quare obdormis dñc? Surge dñc
t. Fiat man⁹ tua Sup vir⁹ dextre tue et sup filium
hois quē pfirmasti tibi. Aeni dñc noli tardare. De⁹
iudiciū tuū regi da: t iustitiā tuā filio regis. Hic ē em̄
vir dextre tuc: q sedet ad dextrā tuā. Que ē āt dexte-
ra tua? Tu em̄ inuisibil es t incorpore⁹. Ubi ḡ dexte-
ra: vbi sinistra? Hiatua ē dextera tua. Singularit⁹
ergo de xp̄o tuo dictū est: q sedet a dextris tuis: q in
potioub⁹ bonis tuis gaudet: Sup oēm principatu⁹
t ptātem t virtutē: et sup omne nomē qd noīatur nō
solū in hoc seculo: sedetiā in futuro. Quid aut man⁹
tua nisi ptās tua? Si ḡ dexterā manū habes: cureti
am sinistrā nō habes? Potestatē em̄ habes punien-
di t gloriificādi. Dñs em̄ mortificat: t viuificat: dedus-
cit ad iferos t reducit hūliat t exaltat. Ptās ḡ pu-
niēdi man⁹ sinistra est: ptās glorificandi man⁹ dexte-
ra est. Fiat ḡ manus tua: fiat ptās tua sup virū dexte-
re tuc. Quō? Nonne potestas data est ei ab initio?

Qui regis israel

Ipse enim dixit discipulis suis. Data est mihi omnis potestas in celo et in terra. Quo ergo tu dicis fiat manus tua super virum dexterum tuum. Data est: sed non appareat. Si at ergo ut appareat. Videt hoies aiales et carnales: seruos tuos irrideri: despici inaledici: et semper aduersis esse: et dicunt. Fides non est vera: nulla est prudenter: decipiunt christiani: et sic blasphemant nomine tuum. Vide et denique superbos iniustos auaros/blasphematores luxuriosos: et puerulos hoies prosperari: et nihil eis malum accidere. Et dicunt: Aut deus non est: aut prouidentia non habet derelictum humanum: aut iniustus est. Protestante ergo habes et iudicia tua semper exercebis: si non semper appareris: et ideo blasphemant hoies. Si at ergo manus tua: ut appareat super virum dexterum tuum. Da iudicium ei qui appareat. Dicci/ut potestate quam habet exerceat in conspectu hominum. Ipse enim est a te constitutus iudex viuorum et mortuorum. Si at ergo manus tua super ipsum. Que manus? dextera aut sinistra? si at sinistra: si at et dextera. Sinistra super nra. os: dextera super bonos. Appareat iudicium: appareat et misericordia: ut cesset homines blasphemare. Sinistra quippe debiliore est dextera: quia iudicium facis cum misericordia: et in puniendo parcus es. Dextera autem tua: fortis est: quia largus es donator. Aperi sti manum tuam: dextera videlicet tuam: et imples omne animal benedictione. Si at ergo super virum dexterum tuum. Ad puniendo impios manus tua sinistra: ut flagellent: et couertant. Et si noluerint couerti ad te: de vincula tua expellanf: et in igne inferni ipsa petuum crucient. Ut quid enim frustra terram occupant? Si at autem super virum dexterum tuum ad tuos fideles consolando manus tua dextera: ut larga benedictione spiritus sancti gratia repleant: ut edificeat vice maceria

d iiiij.

Expositio psalmi.

que phibeat ptergrediētes viā: et Apū de s̄lū a s̄lū
gularēq; ferū nō pmittat strare: vt crescāt palmites
et fructū faciāt. En forte bonū est: vt fiat etiā sup virū
dextre tue vtraq; manus tua ad fideles tuos? Certe
ita ē. Man⁹ em̄ finistra tua man⁹ flagellū tenēs/ma
n⁹ pcutiēs faciet eos ad dexterā pmanere. Flagellū
cū inscholis retinet puerū. Scrula cogit ipm addisce
re. Adhuc em̄ puuli sum⁹: qm̄ q̄diusum⁹ i vita morta
li puuli sum⁹ / idigemus flagello: lacte pascimur. Cū
aut venerit qđ pfectū est: euacuabim⁹ q̄ erāt puuli: et
tūc flagellū cessabit. Bonū ē g flagellū: veniat g fla
gellū: vciat cito: fiat velocit̄ man⁹ tua sup filiū dextre
tuc: vt purgēt boni: vt pficiant̄ iusti: vt expellāt mali
vt pereāt destruētes vineā. Et sup filiū hoīs plātētur
palmites. Quē cōfirmasti tibi. Quē i ecclia pfirmā
sti ad honorē tuū. Nō em̄ totaliter ab ecclia recessit.
Adhuc fuos habes m̄ltos: s̄ occultos: i qm̄ cordib⁹
cōfirmasti Christū tuū tibi: vt expulsis vinee vastato
rib⁹ egrediant̄ ad opationē suā vsc̄ ad vesperā. He
ni g dñe: et cōiūge nos cultorib⁹ tuis: q̄s pparasti ad
opus tuū. Serui tuisum⁹. Et nō discedim⁹ a te vi
uiscabis nos et nomē tuū iuocabim⁹. Sine te eē non
possim⁹. In te cī viuin⁹ / mouemur et sum⁹. Et iō. nō
discedim⁹ a te. Verba em̄ vīc eterne habes. Ad quē
ibim⁹?: Nō est de⁹ pter te dñe. Quis em̄ fecit magna
lia q̄ tu fecisti? Q̄ia q̄cūq; voluisti fecisti i celo et i ter
ra / mari et i oib⁹ abyssis. Strepat mūdus: murmu
rēt hoīes: psequant̄ nos ipi. Insurgat osa elemēta:
fuscitc̄ deniq; fern⁹ ptra nos: nō discedim⁹ a te: nul
la creatura poterit separare a charitate dei q̄ est i xp̄o
Jesu dño n̄fo. Nō pfidimus i virib⁹ n̄ris: nō egredie
mur i x̄tutib⁹ n̄ris: s̄ tu viuiscabis nos. Gratiā tuā

Qui regis israel

nobis abundans tribus virtutes donabis / auxiliū spe
ciale i tribulatiō p̄ebbis: q̄ excitabitur ad feruorē
charitatis. Et nomē tuū inuocabim⁹. Nonē tuū bo
nitas tua ē. Nō este ī bon⁹ nisi solus de⁹. Tu ḡ solus
bonus. Tibi soli hoc nomē bñ puenit. Nonē ḡ tuū. i.
rēnois tui: significatū nois tui: hoc est bonitatē tuā:
mīam tuā inuocabimus: vt adiuuet nos: et succurrat
nobis. Qel certe inuocare nomē tuū est cōceptu⁹ tue
bonitatis in mēte formare. Est enī nomē mētis. Con
ceptus ergo bonitatis tue est nomē tuū. Nō quilibet
cōceptus est nomē tuū: qđ inuocatū saluat sicut scri
ptū est. Qui cūq̄ inuocauerit nomen dñi saluus erit:
s; cōceptus bonitatis tue: qui prouipit in amorē p̄fia
dē et per supnaturale donū gratie: Hoc vere est nomē
tuū. Quid est ergo inuocare nomē tuū nisi intus cōci
pere per fidē bonitatē tuā / et ea sup oſa diligere? No
men enī est vox significativa. Quid est ergo inuoca
re nomē alicutus nisi vocē ipm significantē formare?
Ita inuocare labijs et lingua nomē dei est vocē ipm
significantē pducere. Similiter cū sit nomē mētale
inuocare mēte nomē tuū: est cōceptū te representatē
formare. Non saluat autē quilibet cōceptus: sed ille
saluat qui virtute fidei q̄ per dilectionem operat for
matus fuerit. Iḡ inuocabimus nomen tuū corde:
inuocabimus labijs et lingua: vt de bonitate tua ūo
cata auxiliū tuū descendat ad nos bene dispositos et
preparatos: qui intus per gratiā tuā cōcepimus no
men tuū. Da ergo nobis virtutē: qua relicta om̄i cu
piditate terrena cōuertamur ad te ex toto corde nō
vt in tribulatiōibus nō deficiamus. Deus virtutū
cōuerte nos et ostende faciē tuā et salui erimus. Vere
tues deus virtutū: qui infirma mūdi elegisti: et fortia

Expositio psalmi.

queq; cōfudisti. Quid ei infirmius cruce? Quid magis stultū? Quid plus maledictū? Ecce infinita virtute tua hec maxima firmitas facta est nobis maxima fortitudo. Hec stultissima fatuitas facta est hoībus profundissima sapientia: hec summa maledictio facta est nobis bñdictio celestis te pfectissima iustitia. Altitudo diuinarū virtutū et sapietie et bonitatis dei. Qdem infirmū est dei fortis est hoībus: et qd stultum est dei: sapiētius est hoībus. Fac nos dñe cognoscere hāc tuā infinitā virtutē: inscrutabilē sapiētiā: inestimabilē bonitatē: vt sciam⁹ q; nō est alius de⁹ p̄ter te dñe: et cōuertamur ad te. De⁹ virtutū cōuerte nos: et ostēde faciē tuā. Ostēde Christū tuū: crucifixū tuum per quē cognouimus virtutē tuā: sapientiā tuā: et bonitatē tuā. Quis vñq; de⁹ fecit ea q; fecit filius tuus dñs noster Jesus Christ⁹ p nobis crucifix⁹? Ipse vniuersū orbē sine gladio superauit: oēs alios deos prostravit: tyrānos p̄didit vbiq; in celo et terra triūphavit: Ipse inūdū per crucē suā illūinavit: bñvivere docuit: doctrinā recteviuēdi dedit q; nulla melior excoigitari potest. Ipse oīa hōm genera ad suū amore traxit: q; reliquētes aurū argentū et oēs hui⁹ seculi vanitates atq; semetip̄sos etiā proei⁹ amore exquisitissima tornētorū genera martyriū et crudelē mortē alacriter sustinerūt. Quis audiuit vñq; talia: aut q; s; vidit similia? Cere dñe Iesu tu es deus magnus filius dei altissimi: Rex glie. Deus virtutū: et nō est ali⁹ de⁹ preter te dñe: q; cū patre et spū sancto es vñus deus super omnia benedictus. Ostēde ergo nobis faciē tuā. A facie ei tua mota ē terra: A facie dei Jacob. Qui cōuertit petrā in stagna: et rupem in fontes aquarū

In te domine speravi:

Offere dñe faciē tuā Et salvi erimus. Hā t p̄fes n̄i
salvi facti sunt: q̄r oñditeis faciē tuā/vñi laudāt t di-
cūt. Nonobis dñe/nō nobis: sed nom̄i tuo da gl̄iam.
Sup̄mia tua t veritate tua. Ostende ergo dñe faciē
tuam vt reprobi pereāt: q̄r ante faciē tuā ibit mors.
Ostende faciē tuā/ vt electi tui i charitate fuiāt: t sal-
vi erimus: t mūdus renouabit/ virtutibus t grā tua
decorabit. Letabun̄ iusti: t exultabūt: habitabitq̄s
ppl̄s tuus in pace: t iugiter die ac nocte laudabit te
Qui cū filio tuo t sp̄u sctō viuis t regnas. Deus be-
neditus per infinita secula seculorū. Amē.

¶¶¶¶¶

¶ Sequitur ps. in te domine speravi:
Luius Expositionē et A meditationē:
ce preuentus prosequi non potuit.

Hieronymus.

Ristitia obsedit me. Magno et fortie exercitu vallauit me: oca-
cupauit cor meū clamorib⁹ t armis: die
nocte q̄s h̄ me pugnare non cessat. Amici
mei in castris ei⁹ sūt: t facti sunt inīhi inimici. Que-
cūq̄ video: q̄cūq̄ audio vexilla tristitie deferūt. Me
memoria amicorū me t̄tristat. Recordatio filiorū me af-
fligit. Consideratio claustri t celle me angit. Medita-
tio studiorū meorū dolore me afficit. Logitatio pctō-
rū vehemēter me p̄mit. Sicut enim febre laborātibus
oia dulcia amara vident̄: Ita inīhi ola in merore et
tristitia querunt̄. Magnū pfecto onus tristitia hec
venenū aspidū: pectis pñciosa: murmurat cōtra deū
blasphemare nō cessat: ad desperatiōēz hortatur. In

Expositio psalmi.

felix ego hō d̄s me de manib⁹ ei⁹ sacrileg⁹ liberabit:
Si oia q̄ video q̄ audio vexilla sequant: ⁊ fortis h̄ me
pugnent: quis erit p̄tector me⁹? quis auxiliabitur
mihi: qvadā: q̄ pacto effugiā: Scio qd faciā ad suissi
bilia me querā: ⁊ adducā ea h̄ visibilia. Et quis erit
dux tā excelsi tāq̄ terribilē exercit⁹? Spes q̄ de iuisci-
libus ē. Spes inquā h̄ tristitia veniet ⁊ expugnabit
eā: Quis stare poterit h̄ spez? Audi quid dicit pphe-
ta. Tu es dñe spes mea altissimū posuisti refugium
tuū. Quis stabit h̄ deū? Quis expugnare poterit re-
fugiu ei⁹ qđ est altissimū? Vocabo itaq̄ eā: veniet p-
fectio nec me qfundet. Ecce iā venit. Haudia attulit
pugnare me docuit dixitq̄ mihi Spes. Clama ne-
cesses h̄ iher. rai. Quid clamabo? Spes. dic iquit
q̄sident extoto corde. H̄ iher. In te dñe sperauī nō cō-
fundar in eternū iustitia tua liba me. Omnia poten-
tia speci: cui⁹ faciē nō potuit tolerare tristitia. Iā ve-
nit q̄solatio. Clamet ⁊ obstrepat cū exercitu suo nūc
tristitia: p̄mat mūdus: insurgent hostes: nihil timeo
qm̄ i te dñe sperauī: qm̄ tu es spes mea qm̄ altissimū
posuisti refugiu tuū. Iā ip̄m ī gressus sum. Spes me
introduxit: nō ego impudenter introiui: ipsa me excus-
abit corā te Spes: Ecce inquit spes: O hō altissimū
refugiu dei: ap̄i ocl̄os tuos ⁊ vide: de⁹ sol⁹ est. Solus
ip̄c est substātie pelagus infinitū. Cetera ita sunt ac-
sinō essent: oia em̄ pēdet ab eo: et nisi sustētaret ea in
nihilū repente redirēt q̄ ex nihilo facta sunt. Cōside-
ra potentia zei⁹ q̄ in principio creauit celū ⁊ terram.
Mūqd nō ip̄c oia i oib⁹ opaſ: Quis pōt mouere ma-
nu sine eo? Quis pōt aliquid a se cogitare? Pōta sa-
piētiā ei⁹ q̄ in trāquillitate oia gubernat: q̄ oia videt:
cuius oculos sunt nuda ⁊ apta: h̄ ē qui sol⁹ telibera-

In te domine speravi.

re scit. Sol⁹ p̄ solaris: sol⁹ saluare. M̄oli cōfidē in filijs
hoūm i q̄b⁹ nō ēsal⁹. Cor hoīs ī manu ei⁹: q̄cunq̄ vo-
lucrit x̄tet illud. Hic ē q̄pt ⁊ scit te iuuare. Unforē
est tibi suspecta volūtas. P̄dēsa bonitatē ei⁹ p̄sidera
dilectionē. Annō i p̄e ē amator hoīs: q̄ p̄ hoīb⁹ fact⁹
ē hō ⁊ p̄ pctōrib⁹ crucifix⁹. Hic vē p̄ tu⁹ qui te crea-
uit q̄ te redemit: q̄ tibi sp̄ bñfecit. Nūquid pos̄it paē
relinq̄re filiū suū p̄jce te ſeū ⁊ recipiet ⁊ saluabit te.
Scrutare scripturas ⁊ ſuenies q̄ ſtudioſe tāta maie-
ſtas te monet ut ſperes ſeū. Cur hoc nēpe: q̄ ſaluare
vult qui p̄ pphetā dīc. Q̄m l̄ me ſpauit libabo cū Ec-
ce q̄ nullā alia cā libare eū vult nīſl q̄ ſpauit ſeūm.
Et qđ pphete: qđ apli: qđ deniq̄ ip̄e aplōz dñs p̄di-
cauerūt: nīſl v̄t hoīes i dñō ſparēt. Sacrifice itaq̄
hoīes ſacrificiū iuſtitie ⁊ ſpatc i dñō: et i p̄e liberabit
vos teruet de oī tribulatiōe. Hiero. O magna v̄tus
ſpei nīmīz diffusa ē ḡfā ſ labijs tuis. O vē altissimū
refugiū tuū dñe ad qđ malū tristitie accedēnō pos̄it
hoc cognoui et intellexi. Jo in te vñne ſpau. Q̄ p̄ em
pctōz moles me ſuiter p̄mit: tñ d̄ſpare nescio q̄ bo-
nitas tua tā benigna ine ad ſperādum puocat: iōnō
p̄fundar i cēnū. P̄otero quidē i tpc p̄fūdi nō tñ ſeē-
nū. Spes em q̄ me i introduxit i altissimū refugiū tuūz
nō me docuit ſpare tpalia: ſzēna: nā ſpes de inuisi-
b̄lē est q̄ aut̄ viden̄ tpalia ſūt: q̄ nō viden̄ cēna. Audi-
ens itaq̄ ego v̄bas ſpei q̄ me cripc de manib⁹ tristitie
venit. In te do. ſpe. Lupiēs a nōia pctis libari ⁊ per-
mīam ⁊ ḡfaz tuā ad cēna q̄ nō viden̄ quenire hoc p̄-
mū desideriū meū. mea em pctā ſūt mea maria tribu-
latio. Ab hac em oīs alia tribulatio p̄fīciscit. Colle-
dñe pctā mea ⁊ lib ſuz ab oī tribulationenā tribula-
tio ⁊ angustia de fōte cordis p̄cedit. Ois. n. tristitia

Expositio psalmi:

ex amoř puenit. Si amoř filiū et mouř tribulorū: qđ pdi
di qđ amabā. Si fuū nō amoř mouř: nō ȝtristor: qđ p
didi qđ nō amabā. Tolle ḡ dñe pctā m̄a p gr̄az tuā:
qđ restat nisi te ex toto corde diligā: et oīa tpalia tua
na ȝtēnā: si ḡ te hēo p fidē a aq̄ etiā spo qđocul' non
vidit nec aur̄ audiuit: nec i cor hoīs ascendit: qđ me
potit ȝ turbare: qđ qđ p̄f̄et deū amiko p̄didi qđ nō amoř
In te itaq̄ do. spe. Quō. Spes mea me sp̄are docuit
at nō ȝfundar i eñū: qđ mihi dāb c̄na: qđ at nō sp̄at i te:
S̄i r̄anitate sua ȝfundet in eñū: qđ ad eñā ȝfusioneꝝ
descēdet. P̄otero qđē ȝfundit tpaliſ t̄ a teet ab hoīb'
Iz nō ȝfundar in eñū: a te qđppe dū peto libari aban-
gustia tpali. Fortasse nō exaudies me. C̄ ȝfundar qđē
tpaliſ vt nō ȝfundar i eñū. Hō ei expedit mihi: qđ vir-
tus in iñfirmitate p̄f̄icit. Ab hoīb' x̄o tpaliſ ȝfundat
p̄ualēt aduersū me qđ p̄sequunt me. S̄i hoc etiā per-
mittit a te vt in eñū nō ȝfundar: si ḡ añ te mille anni
sūt tāq̄ dies hesterna qđ p̄terijt ȝfusiones tpales libēt
sustineo vt nō ȝfundar i eñū. Spabo in dño. Quō me
spes sp̄are docet: t̄ cito ab oī tribulatiōe libabor: qui
bus merit̄ liberabor: nō meis dñe: s̄i iustitia tua li-
bera me: In iustitia tua dico nō mea. Ego em̄ m̄iam
queror: nō meā iustitiā offero. S̄i si p gr̄am tuā me iu-
stū reddideris: iā hēo iustitiā tuā. H̄a c̄m̄ tua in nob̄
est iustitia tua. P̄harisei c̄fidebāt in opib' iusticie:
ȝfidebāt qđē i iustitia sua: t̄ iō iusticie dei nō fuetunt
subiecti. Qđ ex opib' legis non iustificabit oīs caro
corā deo. Iustitia aut̄ dei apparuit p gr̄am iesu xp̄i.
Etiā sine opib' legis ph̄i gloriabant̄ i iustitia sua: et
iō nō inuenersit iustitiā tuā: qđ nō intrabant p ostium
fures erant t̄ latrones qđ venerāt nō ad saluandum:
sc̄d ad perdendū t̄ mactandū oues. H̄a ergo tua iu-

Inte domine sperauit.

stitia tua dñe. Et ḡfa iā nō eēt ḡfa s̄ ex meritis dareſ.
Ergo nō iūstitia mea: ſi iūstitia tua libera me a pec-
cati meis. Tel certe libera me iūstitia. i. I filio tuo q̄
solus iter hoīes ūtēt̄ ē iūst̄. Quid ḡ ē fili⁹ tu⁹ niſi ip-
ſa iūstitia ūt̄ oēs hoīes iūſtificāt̄. In tua ḡ iūstitia iū-
ſtifica me & libera me a peccatis meis: ut liberēt ab alijs
tribulatiōib⁹: q̄s ppter eas patior: vt remota cā remo-
ueat effect⁹. Ecce dñe rogaui & q̄ſolat⁹ ſuz. Spes: ita
me docuit. Hauis ſum: q̄r ſi te dñe ſpaui: iōnō cōfun-
dar in eternū. Tristitia rediit cū magno apparatu re-
uersa ē gladijs & lāceis vndiq̄ ſinuata ē. Magno im-
petu gradit. Jā ciuitatē circūcīnrit. Terruit me cla-
more q̄tū ei⁹ foris ſtā ſilētiū iduxit & pcul locuta ē.
Tristi. O inq̄t. Ecce q̄ ſpaui iōnō q̄ dixit: nō q̄ ſādar
iēternū: q̄ ſpē q̄ ſolatricē ſecut̄ ē. Hiero. Et cū me ad
hec x̄ba erubescere q̄ ſperit appropiās ait. Tristitia
Abi tuc ſpej pmissarvbi q̄ ſolatio: vbi liberatio: qd tū
bi pſuerit lachryme: qd tue or̄ones tibi attulerit ſe-
lo. Clamasti & nō rūndit tibi. Fleuisti & q̄ ſi mā mot⁹
est ſup te. Inuocasti deū tuū & ipe tacuit. Rogasti &
& obsecraſti & nō fuit vox neq̄ ſensus. Implorasti oēs
ſctōs & null⁹ eorū resperxitte. Ecce qd attulerit tibi x̄-
ba ſpej. Laborasti & nichil i manib⁹ tuis ſuenisti. An-
putas: q̄ de⁹ hec iſeriora respiciat: circa cardies ce-
li pābulat: nec nr̄a q̄ ſiderat. Hiero. Hec illa blaſphe-
mās aiebat: zcū ad x̄ba ei⁹ horreſcerē appropiās ad
aurē locuta ē dices. Tristitia. Putas v̄a eē q̄ fides p-
dicat. Ais videre ea hoīez eſſe cōmēta: v̄p hoc cognō-
ſce: q̄ ſi de⁹ factus eſſet hō & pro hoīib⁹ crucifixus nō
poſſettāta pietas hoīez tāto merore pfectū ad ſe cla-
mātē & lachrymātē nō q̄ ſolari. Si vt aiūt bonitas iñ
vita eū de celo deſcedere fecit: vt crucē ſubiret. Quo

Expositio psalmi.

nūc ad hoīes miserōs nō descēderet: vt eos cōsolaret
Hoc certe facili^z ē tē adē pietate subueniēdū. Cur an
geli t̄ bī si tā pī sunt tc ad p̄solādū nō venīt? Quot
putas hoīes si possent ad te veniret t̄ x̄bis ac opib^z
q̄ptū facultas daret te letificarēt q̄ etiā te ab oī angu
stia liberarēt. Cur hoc nō faciūt bīs q̄ lōge meliores
res hōs^z eē credunt? Michi crede casu oīa regūt nō
sunt nīsī ca q̄ vident^z. Spūs nr̄ nūc euane sc̄t sicut fu
mus. Q̄uis vñq̄ reuersus ab iſeris nūciauit aliqd de
his q̄ dicunt post mortē aſabus cuenire? Fabulē hec
sunt muliercularū. Surge ḡ ad auxilia hoīm p̄surge
vt de isto carcere solutus taliter viuas: vt nō frusta
abista tua ſpe deceptus ſcmpl labores. Hiero. His di
ctis tātus clamor audit^z est i caſtris ei^z: tāt^z armo
rū ſtrepit^z ac tubaz clāgor: vt viꝝ ſubſiſtere potueri.
Et nī ſpes mea dilecta mihi auxiliū p̄ſtitifſet viꝝ
cathenis me ad ſuā regionē triftitia deduxiſſ^z. Spes
venit itaq̄ ſpes diuino qdā ſplēdore coruſca t̄ ſubri
dēs dixit. Eya miles xp̄i. qd tibi cordis? qd tibi aſi est
in iſto certamie. Qd audiēs illico erubui. Et illa. no
li inq̄t tīerc: nī capiet te malū ncq̄q̄ peribis. Ecce ego
tecū ſū: vt liberē te. An nescis q̄ ſcriptū eſt: Dixit ſi
piēs i cordc ſuo nō eſt deus: qſi vna de ſtultis mulieri
bus locuta eſt triftitia hec. Nunq̄d pſuaderi tibi po
terit nō eē deū: aut deū nō h̄c puidētiā oīm? An po
teris de fide dubitare: q̄ tot argumētis t̄ rōnibus eā
robořasti? Miror te adeo ex x̄bis ei^z pſratū. Dic mi
hi obſecro. Non in corde tuo de fide dubitare ceptisti?
Hiero. Aliuit dñs tvuit aſia tua om̄r mea dulcissima
q̄ nec minimū infidelitatis ſtimuluſ ſensi. Hā p̄ xp̄i
grāz nō min^z vera eē credo q̄ fidei ſunt q̄ ea q̄ oculis
corporis cerno. Aerū triftitia adeo me p̄mebat ut po

In te domine sperauī

tius traheret ad desperationē q̄ infidelitatē. Spes.
Hilī scias hoc magnū donū cē dei. Hā fides donū dei
est: nō ex opibus ne q̄s gloriſ. Exurge q̄t noli time-
res; potius ex hoc cognosce: q̄r nō reliquit te dñs q̄ſſ
cito nō exaudit nō est desperādū. Si morā fecerit ex-
pecta eū: q̄r veniēs veniet tñ tardabit. Agricola pa-
tiēter expectat fructū in tpc suo. Natura nō statī in-
troducit formā cū aliquid ḡnat: ſz primū materiā p-
parat & paulat̄ disponit donec ſuceptiō fiat idonea
Scias tñ dñū ſemp̄ pie t̄ hūlī orātes exaudire. Hū
q̄m vacui ab eo recedūt. Nec rōnib⁹ hec pbarc cō-
tēdā: eo q̄ i teipſo hoc ſenſer. Dic mihi quis cor tuū
ad dñū leuauit de terra: q̄s te adorādū pduxit. Quis
dolorē pctōꝝ t̄ lachrymas exhibuit. Quis ſpē dedit
q̄s te hylarē i ořone fecit t̄ poſte re reliqt: quis in ſan-
cto ppoſito q̄tidie pfirmavit? Non dñs qui oia i oř
bus opaſ: Si i ḡf hec tibi ſingularia dona largitur.
Cur dicit illa ſemiarū pefſima. Qbi ſunt ořones tuc
vbi lachryme? t̄ cetera x̄ba blaſphemie. An nescis
q̄ dissūcta ē celest̄ h̄ierām ab iſta terreftri? An igno-
ras: q̄ nec cōueniēs: nec neceſſariū: nec iter utile eſt:
deū ſeu angelos t̄ ſanctos ei⁹ viſibiliter ad hořes de-
ſcēdere: t̄ eis familiariter loq⁹. Cōueniēs quippe nō
eſt pp̄ter diſtātia meritor. Que eī cōuētio lucis ad
tenebras? Non em̄ bene cōueniūt viatores: t̄ cōprie-
hēſores. Diuerſe ciuitates diuersos h̄nt ciues. Uex
quibusdā pp̄ter excellētia ſanctitatis cū ſint iā p̄rie
vicini. datū eſt angelos videre: t̄ eos alloqui. Sz ſpe-
ciāle priuilegiū nō oēs t̄ agit. Neceſſariū autē nō eſt:
q̄ cū inuifibiliter beatinos gubernēt t̄ illuminēt ac
cōſolent: nō eſt opus viſibiles apparitiones adhibe-
re. Q̄dñs adeo bonus eſt: vt apparitiones etiā vi-

Expositio psalimi.

sibiles cū opus fuerit nūq̄ pretermitat. Quidem pō
tuit facere p nostra salute t nō fecit? Utilis quoq; nō
ē: qā numia familiaritas parit cōtemptū. Nā iudeis
miracula t magna t multa nihil pfuere. Rara em pā-
ciosa sūt. Sufficiat ḡ tibi iuisibili visitatio. Scitem
dñs quid op̄ sit tibi. Enī nō ipse consolat̄ ē te? Scio
quid in tuo corde sensisti. Surge ergo t ad orationeʒ
reuertere. Clama: pete: pulsa: pseuera: q̄a si nō dabit
eo q̄ amicus ciū sis ppter importunitatē/ tñ dabit
oia que tibi sunt necessaria. Hic et bis cōsolat̄
tus surrexi et prostratus ante deū psecutus sum ōo
nē meā dicēs. Inclina ad me aurē tuām accelera: vt
eruas me dñe de⁹ meus ad te reuertor. Spes mea mi-
lit nō mea presumptione venio: bonitas tua me inui-
tat̄: m̄ia tua me trahit. O q̄ta dignatio: gaudco pla-
ne: nec alia in hi superest cōsolatio: infelix ista profe-
cto necessitas: que me ad deū venire cōpellit: que me
cogit loqui cū eo: que me vrget orare. Loquar igitur
ad deū meū q̄uis sūn puluis t cinis. Inclina dñe ad
me aurē tuā: quid aīs anima mea? Num deus habet
aures. Nā ipse corpus est: absit: cū em longe melior
sit spiritus corpore quis asserat deūz esse corpus nīl
insanus: sed balbuti ēdovt possumus excelsa tua dñe
resonamus: cognoscim⁹ te per creaturas loquimur
tibi: t de te per earū similitudinē. Auris tua itaq; do
mine quid ē: an forte cognitio tua: nā per aures iste
ligimus ea q̄ nobis dicunt̄. Tu aut̄ oia q̄ loquuntur et
cogitat̄ hoīes ab eterno cognouisti. Non ḡper aurē
tuā accipere possum⁹ cognitionē tuā. Aliqd pfecto
insinuat mihi auris tua qđ nō capi⁹ in simplici noīe
cognitiois tuc. Nam quibusdā inclinas auricin tuāz
ab alijs vero auertis eā. Cognitio autē tuā semper a-

Qui regis israel

dē pmanet. Quid ḡ auris tuamīsi approbationis et reprobationis notitia tua. Inclinas aurē tuā et audis x̄ba iustorū:qr tibi placent et approbant. Tueris aurē tuā ex x̄bis ipiorū:qr ab ipietate recedēnō lūt:qr tibi nō placēt et reprobas ea. Quid ēḡ inclinare aurē tuā loq̄ntib⁹ tibi:niſi eoꝝ oꝝ ones approbare teos vultu pietatis aspicere? Illumiare et accende ut cū fiducia et charitati feruore te orēt:teqꝫ dep̄cenē qr eis dare vis qd̄ hūili pietate postulat. Nam si rex paupi cupiēti loq̄ cū eovultū hylarē oñdat octos ad eū puerat et attētū x̄bis ei⁹ se demōstret:nonne letabit⁹ paup? nōne facie attēta regi eloquiū ei p̄stabat? nōne x̄ba et facūdiā subministrabit⁹ Ita dñe intelligimus te ad nřas p̄ces:tūc inclinare aurē tuā: qñ nos ē oꝝ one sp̄ferue pcedis. Rogo ḡ te dñe inclina ad me aurē tuā approba oꝝ one meā illumia me:accēde me docē me qd̄ petē debeā:eleua sursū cor meū vt tandem exaudias oꝝ one:accelera vt eruas me:abbreuiā dīes:festina tpe ita inclina ad me aurē tuā:vt cito me rear exaudiā. Tibi cī q̄ habitas eternitatezoē tps̄ breue cīt. Eternitas nāq̄ tota siml̄ p̄rehēdit: et ī im mēsum excedit totū tps̄ vniuersū. Ut mihi q̄libet dies lōga ē. Hā tps̄ est numerus mot⁹. Qui em̄ motū nō sentit:nec tps̄ qd̄ sentit. Ut q̄ sentit motū: et tps̄ maxime autē motū sentit qui numerat partes eius. Ego itaq̄ q̄ numero dies et horas maxime tps̄ fētio. Et ideo sicut tibi mille anni tanq̄ dies hesterna q̄ p̄terūt:ita mihi vna dies tanq̄ mille anni q̄ vēturi sūt. Accelerā ḡ dñe vt eruas me a pctis et aduersitatib⁹ meis. Hā mors pperat et in oſ loco me expectat. Accelerā dñe ne forte p̄occupat⁹ ab ea nō habeā spaciū pñle. Erue me dñe de manu maligni:libera me devinculis peccati:cripe me de laqueo morti:educ me de

e,ij.

Expositio psalmi.

profundo inferni. Salua me ab oppressione et dura fuitute
tristitie et ala mea exurgat et letet in te ac benedicat ti-
bi oib⁹ dieb⁹ vite sue. H̄as tibi ago prius saluatorē
meū: q̄ si multitudinē dolor⁹ meo et corde meo co-
solatiōes tue letificauerūt aſaz meā. Ego igit⁹ sp̄ i te
sperabo et adiſciā ſup oēm laudē tuā. Tu autē dñe in-
clina ad me aurez tuā accelerā ut eruas me. Heu me
miserū: ecce iten⁹ tristitia et terribilibus armis instru-
cta: vex illū iusticie p̄cedit eā. Innumerabiles exer-
citus sequiſ pedes ei⁹. Unusquisq; lāceaz h̄zī manu
ſua. Qasa mortis circūquaq; pſpicio: vemihi q̄ per
eo: voce horribili clamat. Tristitia. Omis. Spes
illa tua te decepit ecce laborasti vanū: dixisti ei⁹: In-
clina ad me auretū tuā accelerā ut eruas me. Numquid
inclinauit ad te de⁹ aurē ſuā? Numquid exaudita est
ořo tua: vbi liberatio: vbi pſolatio? Num acceleravit
eruere te: adhuc vincit⁹ es. Num ergo i te innouatū
est. Si credis fidē esse verā. Cur ſpē ſolā ſplecteris
An nesci⁹: q̄ de⁹ iust⁹ ē. An ignoras iusticias ei⁹. An
gelis suis nō ppcit: nō mift⁹ eis neq; mifebit⁹ pp̄
vnū pctm̄ tm̄ dānatisūt̄ ſppetuū. Adā peccauit et iu-
ſtitia dei totū gen⁹ h̄uanū morte puniuit. An putas
deū nō ita amare iustitiam ſic infaſ. Pueri i originali
pctō decedētes nūq; videbūt faciē dei. Adeo ei ſeue-
ra ē iustitia dei vt pp̄ pctm̄ qđ i p̄ ſi nō feceſt: ſi cōtra-
xerūt c̄na pena plectant̄. In ſferno autē nulla est re-
dēptio. Nescis q̄ de⁹ nō ppcit deliqnti⁹. Nonne tpe noe
p̄didit fere totū gen⁹ h̄uanū? Nonne sodomā et reliq̄s
ciuitates ei adherētes igne pſupſit? Nec iustitia di-
infatib⁹ et inoceſtib⁹ saltē p̄pſa ē q̄tiēs iudeos pec-
cātes puniuit? Nonne hierl̄ p̄ manū habuchodono
ſorſudit⁹ euer tit: tēplo q̄ ſuo nō ppcit: qđ ēt a

In te domine speravi

to Romanoꝝ p̄ſcipefactū ē vbi tā crudeli aſaduer
ſioe ꝑuati ſūt iudei: vt nemo ſit qui audiēſ non expa
uescat. Sz vide q̄ dura ſit iuſtitia dñi. Filij p prib⁹
vſq; in hodiernū diē puniunt. Ecce iudei vbiq; terra
rū fuſunt tī cecitate moriētes penis crucian̄ eter
nis. An putas q̄ maior ē mīa dei q̄ ei⁹ iuſtitia? e qui
dēi ipo deo neq; maior neq; minor ē. Quicquidem ē
in deo ē ſubſtātia ei⁹. Sz ſi opa mīc t iuſtitie pſidere
muſ nimiz opa iuſtitie excederūt opera mīe. Dñs ip̄c
teſtis eſt qui ait. Multi ſunt vocati pauci x̄o electi:
pēſa obſecro q̄t iſideles dānāt: q̄t mali christiani: q̄
paucibñ viuūt: r facile iſtelliges lōge plura eſſe vasa
iuſtitie q̄ mīe. Electi em̄ vasa ſunt mīc: reprobativc
ro vasa iuſtitie. Nō te ſpare faciat maria magdale.
Nō latro. Nō petrus: nō paul⁹. maria eſt vna fuit. la
trovn⁹. petrus vn⁹: paul⁹ itē vn⁹. An putas te inter
paucos cōnumcrādū qui tot t tā ꝑuia pmissisti. Qui
ſcādalū ſe ecclia fuſti. Qui celū t terrā offendisti? Ec
ce fleuit ocl's tuiſ. Cōtuū mſam ſplorauit: t adhuc
nō es mīaz ſecut⁹. Tot ofones eoꝝ qui diligebāt te
nō fuſt exaudite. Quare hoc? Nimiꝝ q̄ iuſtitia iu
ſtitie cōputar. Spes illa tua fruſtra te laborare fe
cit. Seq̄re pſiliū meū. Celū te respuit. Terra te nō re
cipit. Cōfusionē hāc magnā q̄s tolerare poſſ; Me
lius ē tibi mori q̄ viuere. Elige mortē quā ſi null⁹ in
ſert mitte tu manū ſi tc ip̄z. Hicero. Hecilla mira ip̄o
tunitate in zerebat: totuſq; exercit⁹ ei⁹ magnis locis
b⁹ ſagittabat dicēſ: Mors ſola refugiu. Ego x̄o au
diēſ hec expauit t illico ſfacié cecidi ciulās t dicēſ.
Dñe adiuua mc. Dñene dereliq; ſe. Spes mea ve
ni. Spes mea veni. Et ecce ſubito. Spes de celo mi
cās deſcēdit t tetigit lat⁹ meū: t leuauit me. Statu
e.iiij.

Expositio psalmi

Itaq; supra pedes meos et ait Spes. usq; quo puul? er?
Qdiu tyricul? esse voles? Loties in bello fuisti: tu me
dio umbre morti ambulasti et nō dum certare didicisti
Moli. noli turbari de magna iustitia dei. Confortare
pusillanimis. Timeat q; ad dñm non querunt q; am
bulat in vijs suis: q; sequuntur vanitates: q; via; pacis
nō cognoverūt. Pro aveat impū q; peccat et dicunt: qd
fecit: q; nō querunt ad cor qui vocatur tvenire renunt
ignorat deū. et nolunt intelligere ut bñ agat. Huius time
ant. Quid dicit apłs. Horrendū est incidere in manū
dei viuētis. Tales pfecto iustitia dei punit. Huiuscē
modi hoies ad eam spectat. Ut pctōres qui ad te re
uersi surgunt et ad p̄ezmisarū currunt dicētes. Propter
peccati in celī et coram te: s; ppiti? esto mihi pctōri.
Cōfidat in dño: q; eos traxit pculdubio suscipiet et
iustificabit. Proferat in mediū hec impia tristitia. si
pōt aliquē pctōre quēlibet magnū q; ad dñm quer
sit: et nō fuerit ab eo conceptus et iustificatus. Quis
em de antiocho scriptū sit nō suenit pñle locū ḥq; cū
lachrymis inquisisset ēā. Tū hoc non obstat nře sñle
q; Antiochus non fecit pp̄t pctā cōnuisse: sed pp̄ter
bona tpalia amissa q; recuperare nō potuit. Nec putas
iustitiā ita respicere spios: vt a mīa penit? euellan
et separant. Nec mīaz ita ad iustos spectare ut a iusti
tia segregent: vniuerse em vie dñi mīa et x̄itas. Nam
et pctōribus mīam facit: dñi eis pp̄ter bona q; tempo
raliter agūt: tēporalia bona retribuit: et post hanc vi
tā eos non q̄tū merent punit. Electos q; sua iustitia
psequit dñ pro culpis tpaliter eos affligit ne penis
deputent efnis. Tu igit patient interim sustine dñi.
peccasti em: pñlā age. Sufficiat tibi remissio cul
pe pñfam filimi noli negligere disciplinā dñi: neq;

In te domine speravi.

fatigeris dū abeo argueri. Quem diligit de^r castigat. Flagellat autē oēz filiū quē recipit. Perseverat in disciplina. tanq̄ filio tibi offert se de^r t̄ quis pauci sunt electi cōparatiōe eoz q̄ reprobisunt: Innumerabiles tñ sunt q̄ saluant. Nec em̄ una est tñ maria magdalena: eccl̄nus tñ latro: vn⁹ petrus: vn⁹ paulus. Qm̄ innumerabiles secuti sunt eoz vestigia pñiaz agentes t̄ a dñō suscepiti t̄ multis magnisq̄ gratiis t̄ mūe r̄ib⁹ decorati: nec in foresta in opib⁹ suis q̄ iustitia illā tā magna dona mīa iustitie p̄stat: vt opa ei⁹ opa iustitie in immēsum excedat ac nescis quinā dñi plena est terra. Quenā creatura pōt gliari se aliqd habere tñō accepisse illud a mīa dei? Si aut̄ grauit̄ deū offendisti maior est ei⁹ mīa q̄ oīa pctā mūdi: noli turbari ppter multitudinē t̄ grauitatē pctōrū. Nonne mīa iā occurrit tibi? Ille osculata ē te. Ecce cecidisti: tñō es collisus. Quare? Hūquid tunō es vas fragile qd cū ceciderit pterā necesse ē nisi q̄s supponat manū suā. Quare ḡ cadēs nō es p̄trit⁹. q̄s supposuit manū suā: q̄s vñ q̄ nisi de⁹? Signū hoc magnū clectio mis tue. Electus em̄ cū ceciderit non collideſ: q̄r dñs supponit manū suā. Ille scribit apl̄s. Diligētibus deū a mīa cooperans in bonū. An t̄ meliores efficiuntur t̄ cautores. Ille dñs cadentē illū suscipit q̄ ab humilitate suscipitur. Diligisti dñm plurib⁹ annis pro eius amore laborasti. Eleuasti deinde cor tuū t̄ in veritate sensus tui ambulasti: subtraxit dñs manum suā t̄ cecidisti t̄ in profundū maris descendisti. Verū tamen dignatio dñi statim supposuit manū tñnon es collisus. Dic ergo impulsus euersus sum: vt caderet t̄ dñs suscepit me. Non sic imp̄: nō sic: quos de⁹ reprobauit. Cadentes em̄ non adijcent: vt resurgat. Sed e iiiij.

Expositio psalmi.

aut pudore noxio excusent pctā: aut fiet eis frōs me retricis: et iā nec deū timēt: nechoes reuerent. Surge itaq; et aiosus esto: cōfortare et esto robustus. Expecta dñi et viriliē age: pforteſ cor tuū et sustine dñi: probasti virtutē q̄ nulla sit: hūiliare iā sub potēti manus dei: et amodo cautior esto. P̄patiētia tibi necessaria ē. Sine iermisiōe ora et dñs exaudiet ſ tpe opportūo. Surge itaq; et omniē tristitiā a te expelle: pedes dñi amplectere et ipse liberabit et saluabit te. Hiero. His dictis rapta est ſ celū me pfortatū et miro mō pſolatū reliquēs. quā statī ex toto corde pſecut⁹ an deū steti et apud pedes mei saluatoris puolur⁹ pſidēter dixi. Esto mihi in deū ptecorē tc. Tu em̄ deus oīm maximus et fortissimus tu redēptor et saluator vniuersor̄. Tu ptecor tuorū fideliū ad te cōfugio confidenter. Spes me introduxit. Spes quā tua pietate summe diligis quā nobis semp cōmēdasti. Nō timui antea ciē tuā cū ea venire. Fator: indignus sum: ſz ipsa me traxit. Timebā ingredi pp̄ter multa scelera mea: ſz ipa fiduciā prebuit. Ecce stat corā te. ipsa teſtimoniū perhibeat. Roquar ad dñm meū caro et pctōr. Spes me docuit dicitq; mihi vt cōfidēter os meū aperiam. Dulcis ſquit eſt dñs. nō repellet: nō irascer. Libēter audiet. quicqd petieris dabit. Credidi pp̄ter qđ locutus sum: verū tuā maiestatē conſiderās hūiliatus ſum nimis: et dixi in excessu meo oſ ſ hōmēdax. Non cōfidā in hoſie in eternū: ſz in te solo: qz tu ſolus fideliſ in oībus ſbis tuis. Oīmis aut̄ homo mēdax. Quid retribuā tibi dñe pro oībus q̄ tribuisti michi? Calice ſalutaris accipiā: qz amodo nō mihi. ſz tibi viuā pro amore tuo bene faciēs oſa mala tolerabo: nō me avir tute hoc faciā: ſz nomē dñi inuocabo. Quota mea red

In te domine speravi

dā corā om̄i populo tuo: q̄ p̄ciosa est in cōspectu dei
mors sanctoꝝ eius. Esto ergo mihi ī deū p̄tectorē: de-
fende me ab īimicis meis. Inimici mei sunt peccata
mea q̄ iustitiā tuā p̄uocat cōtra me: nō potero stare
cōtra eā nisl p̄tegas me. Mīa tua sit scutū meū: dñe
vt scuto bone volūtatis tue corona me. nō hēo qd of-
ferā t q̄ furorē eius tēperare possim. oīa q̄ meū hēo
me accusant. Offerā ḡ te dñe ne ī digneris dñc meus
s̄z maḡ esto mihi ī deū p̄tectorē. Subalis tuis p̄te-
ge me. Scapulis suis obūbra t sub pēnis tuis: spabo
quid faciet mihi iustitia si sub tua p̄tectiōe me custo-
dias: obnutescet dñe et gladiū furoris tui reporta-
bit ī locū suū: mitis efficiet vidēs pietatē incarnatio-
nis tue. Cōspiciēs vulnera passiōis tue cernēs sāgui-
nē charitatis tue recedet a me t dicet. Letare fili ûne
nisi me. Come dē: ī pace ī idip̄m tc. Esto itaq̄ dñe mi-
hi ī deū p̄tectorē: t ī domū refugii: vt tpe pluuiar t
procellarū tpe tētationū cōfugiā ad te: q̄ i te solo sa-
lus mea: sis mihi tu dñs refugii. Aperi mihi lat⁹ tuū
lancea pforatū: vt ingrediar pect⁹ tāte pietatis in q̄
salu⁹ sim a pusillanimitate spūs t tepiditate. Abscō
de me ī tabernaculo tuo ī diem alorū p̄tege me ī abs-
cōdito tabernaculi tui. Sit dom⁹ refugij mei incessa-
bilis pietas tua vt salu⁹ me facias. Non em̄ potero
nō salu⁹ esse ī domo refugij tui. Altissimū c̄m posuisti
refugij tuū: munitus est locus iste. Nullus ibi timeat
hostis: vt inā semp in eo manere liceret: q̄ habitat in
eo vulnerari nō pōt. Ad oēm igit̄ tētationē. Ad oēm
tribulationē. Ad oēm deniq̄s cuiuscūq̄ modi necessi-
tate: aperi mihi domū refugij tui. Expāde s̄nū pietati-
s tue. Dateant viscera m̄se tue vt salu⁹ me facias.
nō accedet illuc tētatio: nō calūniator ascendet: non

Expositio psalmi:

peſſimus fratrū accuſator attinget. Securus ero et
ia penemichi videor ſecurus. Hęas tibi bone ieuq;
ſpē tuā ad me miſiſti q; me de puluere fufcitauit et de
ſtercore erexit: ſtatuitq; corā te: vt ſis mihi in deſu pro
tecorē t̄ i domū refugij ut ſaluū me facias. Tia mea
cōturbata ē. en ad eſt triftitia cū vexillo iuſtitie venit
ab hēſtero cōflictu nō recedit. Alijs tñ armis muni
tae. Mā hac nocte arma mihi ſubripuit: gladijsq; me
is milites ſuos accinxit. Inerimis ego t̄ iſfirm⁹ qd fa
ciā. En q; peaciter clamat. q;to i petu me aggredit q;
tū q; fidit de victoria. Triftitia. Abi iquit eſt ptecor
tu⁹. vbi dom⁹ refugij: vbi ſalues: adhuc pmanes i fidu
cia tua vana. Lōſolatiōes ille tue de tua i magiatiōe
procedit. Singis tibi deū ppitiū t̄ ptecorē tuū: do
mū refugij tui t̄ putas pſcediſſe in celū. Illuderi pro
fecto a fantasia tua t̄ vane ipſe cōſolaris. An putas
te vſq; ad tertiu celū fuifcriptū? Gōnia ſuntheſ. re
cordare obſecro q; graue peccatiſit i gratitudo. Mō
ne hec ſontē mſe ſiccat: memor eſto dominum fleuiſſe
ſup ciuitatē hierlm: tei mala vētura pñūciasſe dices
q; veniēt dies in te t̄ circūdabūt te inimici tuivallo t̄
circūdabūt te vndiq; t̄ coangustabūt te et ad terram
proſternēt te t̄ filios tuos qui i te ſunt t̄ nō relinquēt
in te lapidē ſup lapidē. Caſamq; tātorz maloz non
tacuit. Sz eā ſubiūgit dices: eo q; nō cognoueris tē
pus visitatiōis tue. Ecce q; ingratitudo nō mō priua
ri bñficioſzetiā grauiter puniri mereſ. Mūquid hoc
ad aſam ſpectat. Mōne aīa in ſcripturis per hicrlm
ſepe ſignificat que dū non vult cognoscere visitatio
nē dñi a demonibus t̄ varijs tentationibus: quibus
angustata cedit et ad terrā proſternit. Hec in ea vir
tus aut bonū opus relinquitur quod non deſtruat

Qui regis israel:

oīem̄ grā p̄uaſ: nec de cetero restauraſ: q̄ nō cognouit t̄ps visitatiōis sue. Tu pfecto tu inq̄es hec ciuitas plurib⁹ t magnis bñficijs a deo decorata et nō cognouisti ea: ſz in grat⁹ fuisti. Ip̄e te ad imaginē suam creauit. In medio ecclie nō inter infideles te genuit. In florida ciuitate te posuit. Aq̄ baptisni te ſctifiauit. In domo religiosa te enutriuit. Tu aut̄ post cogitationes tuas cucurristi in vanitate ſenſus tui abulaſti t in pſfundū pctōrū deuenisti. Dñs de⁹ vocabat et nō rñdebas ei. Sepe te monuit t pſſiliſ ei⁹ neglexisti. Quoties te illuminauit. Quoties ad cor te querit. Quoties d̄ ſomno excitauit. Inuitabat t tu excubas. Trahebat et tu reſiſtebas ei. Īdem vicit pieſtas ineffabil⁹ t imēſa. Tu peccasti t ip̄e te viſitauit: tu cecidiſti t ip̄e te erexit. Tu ignorasti et ip̄e te docuit. Tu cec̄ fuisti t ip̄e te illūinauit. Aſtrepitum mundi: a tempeſtate pelagi: te ad quietē t portū religiōis pduxit. Habitū ſctē pueratiōis dedit. Sacerdotē ſuū te eē voluit. Ad gymnasium ſue ſapſe te adduxit. Ingratus tñ ſeimp fuisti t negligēter op⁹ dei fecisti: cū tñ ſci- res ſcriptū eſſe. Maledict⁹ hō q̄ fecerit op⁹ dei negli- genſ: nec ſic pietas diuīſ a te reliqt: ſz ſp ad meliora be- nigne puerit: t q̄ d̄ maximū ē te ſcia ſcripturaꝝ ornauit. Sermonē p̄dicatiōis ſore tuo poſuit: t q̄ ſl vñ d̄ magnis viri in medio ppli te pſtituit. Tu aut̄ alios do- cuisti t teip̄z neglexisti. Alios curasti t teip̄z ſi ſalua- ſti. Eleuasti cor tuū ſi decor tuo. Jō p̄didisti ſapiaz tuā ſi dedecore tuo. Nihil fact⁹ es nihil t nihil erit imppe- tui. An ignoras q̄ ſeru ſciē ſvolūtate dñi t ſi faciēs vapulabit plagis multis: an nescis q̄ ſupbis de⁹ reſiſtit: quō cecidiſti lucifer q̄ manc oriebaris: q̄ vulnera- bas gētes: q̄ dicebas ſi corde tuo. In celū pſcedā. Ne rūtame in ifernū detraheri ſi pſfundū laci. Subter te

Expositio psalmi.

sterneſ tinea. ⁊ o perimētū tuū crūt̄ x̄mes. An putas
nūc inuenire mīam q̄ scādalisasti plurimos. q̄ totiēs
a deo vocat⁹ ⁊ monit⁹ r̄fidere nolūsti. Ubi esset iusti-
tia dei. vbi eq̄tas iudicij. Mō sp̄ psequit⁹ mīa pctōre⁹
termīos sibi statuit. Mōne scriptū ē. Vocau⁹ ⁊ renui-
ſtis. Expādi man⁹ meas ⁊ nō fuit q̄ aspiceret oē ſiliū
meū ⁊ ſcrepatiōes meas neglexisti; ego q̄z in ſteritu
v̄ro ridebo ⁊ ſubſānabo cū voh id q̄d tſebat; aduene-
rit. Ecce qr̄ nō sp̄ mīa pctōri dat veniā. an n̄ pſideras
grad⁹ mīe ſi te finē h̄rē: q̄ tot bñficijs ornat⁹ ob tuā ſu-
perbiā ⁊ inanē ḡlani ſcādalū fuſti orb̄ terraꝝ. Non
te itaq̄ decipiat ſpes vana quā ſeq̄ris. Elue amō vt
libet. Moli ſ hac ⁊ i alia vita peniſ ifernalib⁹ crucia-
ri. Elige habitare cū hiſ q̄ ducū ſ bonis dies ſuoiſ ſi
pūcto ad iferna dſcedūt. Hec pudor te detineat fac-
ſrōtē meretricis. Comedam⁹ ⁊ bibam⁹ cras eī mo-
riemur: despata ē plaga tua. iſsanabil⁹ ſctā ē Hiero.
Hec cū dixiſſet tot⁹ exercit⁹ vocib⁹ tremēdī ſlula-
bat ⁊ x̄ba ei⁹ repetebat. Despata ē plaga tua: iſſana
bil⁹ ſctā ē: ego x̄o memor admonitiōis mīfis mīe: q̄-
uis aliquātulū aio deiect⁹ provirib⁹ erexi me: ⁊ ſteti
ſup pedes meos eleuās ocl̄os ad celū vñ auxiliū ex-
pectabaz. Et ecce ſpes hilari vultu ſplēdorib⁹ diuīſ ſ
ornata ſalto accedēs ait. Que ē iſta q̄ ſuoluit ſnīas
ſmōib⁹ impit⁹? Que posuit ſmīos mīe: q̄ ſſinitū vult
finire: q̄aqs marſ in manib⁹ portare ſe credit⁹. Annō
audisti dñz dicētē: q̄cūq̄ die ſigemuerit pctōr oſz iniq̄
tatū ci⁹ nō recordabor. Quis ē hō qui nō peccet: q̄s
pōt dicere mūdū ē cor meū: Ad oēs ei oſo dhica ſpe-
ctat: in q̄oēs dicere cōpellunt. Et dimitte nob̄ debi-
tanra. Ep̄loſ hoc mō dñs orare docuit. Nunquid ḡ
ad ecterōs homīes hec ořonon pertinebit? Nonne

In te domine sperauī.

Ap̄lī p̄mitias sp̄us acceperūt. Cur aut̄ docuit eos dñs
sic orare si pctm̄ nō hēbat. et si hēbat pctm̄: q̄s poterit
għali se pctōr ħe e? Audi dilectū discipulū dñi: si di-
xerim? inq̄t: q̄i pctm̄ nō hēm? nos ip̄os seducim? t̄ xi
tas ī nobis nō ē. Et iacob? ap̄ls ī mult; ait: offēdim?
oēs. Dēs em̄ peccauerūt t̄ iugil egħet m̄ia dei sati dei
hos. Scriptū est ei. Septies ī die cadit iustus t̄ re-
surget. Nō għm̄ia terminos habet. Sz̄ q̄ti ē scūq inge-
muerit pctōr m̄ia p̄sto erit. Nec interest. Utrū de ma-
gnis an de p̄uis pctis loqmur. Cecidisti surge t̄ m̄ia
te suscipiet. Corruisti clama t̄ m̄ia ad te veniet. Itex
cecidisti. Iterū corruisti. Ľouertere ad dñm t̄ viscera
pictatis ei? tibi patibūt. Cecidisti: corruisti tertio t̄
quarto plāge t̄ m̄ia te nō derelinquet. Quoties pec-
cas totiēs resurge t̄ m̄ia finē nō hēbit: vt qd̄ ī prope-
ras bñficia accepta. ofeminaꝝ pessima tristitia? An
nō David ppheta maxim? magna t̄ m̄la bñficia ac-
cepit de q̄ dixit dñs. Inueni viꝝ fm̄ cor meū: t̄ tñ pec-
cauit t̄ qd̄ grauiē tā ī adulterio q̄ ī homicidio. Ju-
sti viri t̄ īnocētes: nec tñ de p̄suā m̄lam ī eo ī minauit
Quid supbie pctm̄ adducis nō ipse eleuauit cor suū
at nū erare fecit pp̄lm̄ isrl̄: gliabat em̄ q̄ si rex magn?
t̄ potēs ī x̄tute sua. Nec tñ ob hec reprobat? ē. Qua-
re: q̄ pctm̄ suū nō abscōdit. Nō illud p̄dicauit: vt so-
doma: sz̄ dixit. Ľofitebor aduersuz me iustitiā meam
dño. M̄ia itaq̄ nō sibi termīos posuit: sz̄ reprobi sta-
tuūt sibi fines vt adeos nō trāseat. Nā vfsq̄ ad termī-
nos eoꝝ vadit: sz̄ ip̄i repellūt eā. Hinc scriptū ē. Per-
ditio tua ex te isrl̄: ex me tātumō auxiliū tuū. Taperi
inquit os tuū m̄ie t̄ i plebo illi. Expāde sinū tuū t̄ da-
bo tibi m̄esurā bonā t̄ coagitatā t̄ supeffluētē. Per-
sistē ī ořonib? t̄ fletu: q̄ q̄ cepitte diligēt̄ t̄ bñficiū set

Expositio psalmi:

gratiis te ad sui amore puerare non deficit: sed perficiet opus suum. Que namca naturaliter ictipit opus ut in medio itineris desistat? At tu semper non cessat donec fructus ad perfectionem perueniat. Que auis relinquit pullos suos annaque seipos regem valeat? Cur hoc faciunt? Que utilitas ex hoc puenit illis? Nulla profectio: sed tamen labor Amorque cogit naturales casus suos effectus ad perfectio- nem producere: honestas copellit eas que cupiunt diffundere. Bonum est suis prius diffusum. Si hoc faciunt creatu- re: quid faciet creator? Ipse est amor eius ipse honesta. An si perficiet opus suum. Audi dominus Iesum. Mea sicut voluntas est ut faciam voluntatem eum qui misit me ut perficiam opus eius. Qui ergo cepit te amare: te suis beneficis et gratia- is attrahere te a peccatis mundare: per culdubio perfici et opus suum. Hec enim sunt preparatores et levigantes. Cur igitur nunc cadens non es collitus. Non enim quod dominus supposuit manus suam. Quare supposuit manus suam? Quare queritur ad te cor tuum. Cur te ad proximorum pueravit? Cur solatus est te. Non enim ut te mundet et glorifica sua dignitatem faciat et ad vi- ta eterna producat? Non sunt he illusioes et imaginatio- nes sed divine inspirationes. Sed esto imaginatioes sunt. Non enim bone sunt? Non enim de fidei virtute pueniunt? Quia itaque oportet bonum a deo sit: Atque sunt he imaginatio- nes diuise illuminatioes. Exulta ergo in verbis istis. Micro. Ad hec vero adeo fortitudo est cor meum quod per gaudium psallere ceperim dicens. Dominus illuminatio mea et salus mea quem timebo. Dominus protector vita mee a quo trepida- do. Et ad pedes domini cum lacrymis puerulus dixi. Domine si persistat aduersum me castra non timebit cor meum. Quoniam fortitudo mea et refugium meum es tu: et prep- nomenatum deduces me et enutries me. Deo gratias.

Si quis exponi non perfecte ob instantem necem. Sequuntur vero nouissima cum sumeret eucharistiam

Oratio in articulo mortis.

Magnifice dñe scio ego q̄ tu es verus deus
creator mūdi et hūaue nature. Scio q̄ tu
es illa trinitas pfecta et in diuisibilis tū
separabilis sub tribus personis distinctis
patrefilio et spiritu sancto. Egoscio q̄ tu es xp̄bū ceter
nū: qd̄ descēdisti de celo in terrā. Invterū Marie sem
pervirginis. Qui exaltatus in ligno crucis ad effun
dēdum tuū preciosissimū sanguinē pro nobis miserri
mis peccatorib⁹. Precoz ergote dñe mitoro te salua
tor mi. Rogo te o salus mea. Ne tā copiosus ac p̄c̄ o
sus sanguis pro me in quaū sparsus sit. Sed magis
in remissionē omniū meorū delictorū. Et pro illis pro
quibus ego imploro deprecatiōe zabeo die quo acce
pi aquā sancti baptismatis vſq̄ in istud momentum
Dicoq̄ tibi mea culpa dñe op̄s. Et ita peto veniā de
his in quibus offendī p̄sentē ciuitatē: et oēz populū siue
spiritualē siue mundanū. Et itidē de omni re a me nō
intellecta: in quibus a vero errauī. Et ab omnib⁹ hic
circūstantibus humiliiter veniā peto: vt orent deum
pro me: vt faciat me fortē nunc in ultimo fine: ne inē
micus in me potestatē habeat ullam. Amen.
Cōclusiones fratris dñici phieronymo p̄cū p̄dicate
Ecclesia dei indiget renouatione.

Flagellabitur.

Renouabitur.

Florētia q̄q̄ post flagella renouabit̄ et prosperabit̄.
Inīdeles querent̄ ad xp̄m: vt patet āno xp̄i qui gen
testino supra. xxiiij: milia baptisati in granata.

Hec omnia erunt temporibus nostris.

Excommunicatio nuper facta contra verecundum pa
treū fratrem Hieronymum nulla est.

Non obseruantes eam non peccant.

SHJG.

